

Voice of Chomori Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΟΜΟΡΗΣ

Εξαμηνιαία Έκδοση Δίγλωσσης Ηλεκτρονικής Εφημερίδας του Πολιτιστικού Συλλόγου Απανταχού Χομοριτών Ναυπακτίας.
Αγίου Δημητρίου 112, Άλιμος, τηλ.:6974454572 - Διανέμεται Δωρεάν στα Μέλη και τους Φίλους.

Ωρα για δράση, ώρα για τα νιάτα μας!

του Μπάμπη Χαντζή

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι,

Ξεφυλλίζοντας τις σελίδες της εφημερίδας μας, αναλογιζόμαστε συχνά την πορεία του Συλλόγου μας μέσα στον χρόνο. Εμείς, που υπηρετούμε τη διοίκησή του για πολλά έτη, νιώθουμε περήφανοι για όσα καταφέραμε, πάντα με γνώμονα την αγάπη για τον τόπο μας. Όμως, η εξέλιξη απαιτεί ανανέωση.

Στις αρχές του 2027, ο Σύλλογός μας θα οδηγηθεί σε εκλογές για την ανάδειξη του νέου Κεντρικού Συμβουλίου. Η θητεία αυτή θα καθορίσει την πορεία μας για την επόμενη τριετία. Είναι η στιγμή που εμείς, οι παλαιότεροι, επιθυμούμε συνειδητά να δώσουμε τόπο στα νιάτα.

Η φεινή μας συνάντηση στο χωριό αποτελεί μια μοναδική ευκαιρία. Σας περιμένουμε όλους, και ειδικά τους νέους μας, να αγκαλιάσετε τις εκδηλώσεις του Δεκαπενταύγουστου όχι μόνο ως επισκέπτες, αλλά και ως δημιουργοί.

- **Ελάτε** να ζωντανέψουμε μαζί την αίθουσα του Συλλόγου.
- **Πάρτε** πρωτοβουλίες στα προγραμματισμένα δρώμενα.
- **Καταθέστε** τις δικές σας ιδέες για το πώς ονειρεύεστε το χωριό μας σήμερα.

Η συμμετοχή είναι η μεγαλύτερη απόδειξη αγάπης

Στόχος μας είναι, φτάνοντας στο τέλος αυτού του έτους, να έχουμε δει το ενδιαφέρον σας να μετουσιώνεται σε πράξη. Η αγάπη για το χωριό δεν εξαντλείται στις αναμνήσεις· εκφράζεται μέσα από την ενεργή συμμετοχή στα όργανα του Συλλόγου.

Καλούμε κάθε νέο και νέα που πονάει αυτόν τον τόπο να βγει μπροστά. Η εμπειρία των παλαιότερων και η ορμή των νεότερων μπορούν να γίνουν η δύναμη που θα κρατήσει το χωριό μας ζωντανό και ακμαίο. Σας περιμένουμε στην πρώτη γραμμή. Το μέλλον του Συλλόγου μας είστε εσείς!

Time for Action, Time for Our Youth!

by Babis Chantzis

Dear fellow villagers and friends,

As we flip through the pages of our newspaper, we often reflect on our Association's journey through time. We, who have served on its board for many years, feel proud of everything we have achieved, always driven by the love for our homeland. However, progress requires renewal.

In early 2027, our Association will hold elections to appoint the new Central Board. This term will define our path for the next three years. This is the moment where we, the elders, consciously wish to make way for the youth.

Our gathering in the village this year presents a unique opportunity. We look forward to seeing everyone, and especially our young people, embracing the events of **August 15th**, not just as visitors, but as creators.

- **Come** and let's bring the Association's hall to life together.
 - **Take** initiative in the planned events and activities.
 - **Share** your own ideas on how you envision our village today.
- Participation is the Greatest Proof of Love

Our goal is that, by the end of this year, we will have seen your interest transform into action. Love for the village is not limited to memories; it is expressed through active participation in the Association's governing bodies.

We call upon every young man and woman who cares deeply for this place to step forward. The experience of the older generation and the momentum of the younger one can become the force that will keep our village vibrant and thriving.

We are waiting for you at the forefront. You are the future of our Association!

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ "ΑΝΤΑΜΩΜΑ 2026"

Ο Σύλλογος Απανταχού Χομοριτών σας προσκαλεί με μεγάλη χαρά στην ετήσια γιορτή του χωριού μας! Ελάτε να ανταμώσουμε και να διασκεδάσουμε σε μια βραδιά γεμάτη παράδοση, κέφι και ζωντάνια.

Σάββατο, 15 Αυγούστου

Ωρα: 20:30

Πολιτιστικό Κέντρο Χόμορης

Θα μας συντροφεύσουν:

Παραδοσιακή Δημοτική & Λαϊκή Μουσική για χορό μέχρι το πρωί!

Πλούσιο Φαγητό & Αφθονο Ποτό

Σας περιμένουμε όλους για να τιμήσουμε τις ρίζες μας και να γιορτάσουμε μαζί την ημέρα της Παναγίας στην αγαπημένη μας Χόμορη.

Με εκτίμηση,

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

INVITATION "ANTAMOMA 2026"

The Association of Chomorites Everywhere cordially invites you to our annual village celebration! Join us as we gather once again to celebrate with tradition, joy, and high spirits.

Saturday, August 15th

Time: 8:30 PM

Chomori Cultural Center

The evening will feature:

Traditional Folk & Popular Music – dance with us until the morning hours!

Plenty of Food & Drinks

We look forward to seeing everyone there to honor our roots and celebrate the feast of the Virgin Mary together in our beloved Chomori.

Sincerely,

The Board of Directors

Πολιτιστικό Καλοκαίρι 2026 – Χόμορη

Ο Σύλλογος Απανταχού Χομοριτών σας προσκαλεί στις εκδηλώσεις του φετινού Αυγούστου! Ελάτε να γεμίσουμε το χωριό μας με φωνές, παιχνίδια και παράδοση.

Το πρόγραμμά μας:

Τετάρτη 12/8: Αγώνας Δρόμου παιδιών και γερόντων.

Πέμπτη 13/8: Πρώτες βοήθειες στο χωριό και... κάτι ακόμα!

Παρασκευή 14/8: Παιχνίδια όπως παλιά, vol.2.

Σάββατο 15/8: Το μεγάλο μας Αντάμωμα 2026 (Πολιτιστικό Κέντρο, 20:30).

Κυριακή 16/8: Πεζοπορία και διανυκτέρευση στη σκιά του Αρδίνη.

Τρίτη 18/8: Μουσική βραδιά στο Καφενείο.

Σας περιμένουμε όλους, μικρούς και μεγάλους, να ομορφύνουμε μαζί το φετινό καλοκαίρι!

Cultural Summer 2026 – ChomoriVillage

The Association of Chomorites Everywhere invites you to this August's events! Let's fill our village with laughter, games, and tradition.

Our Schedule:

Wednesday 12/8: Footrace for children and elders.

Thursday 13/8: First Aid workshop in the village... and something more!

Friday 14/8: Games like the old days, vol.2.

Saturday 15/8: Our big "Antamoma" (The Gathering) 2026 (Cultural Center, 20:30).

Sunday 16/8: Hiking and overnight stay under the shadow of Mt. Ardinis.

Tuesday 18/8: Musical evening at the Coffee House ("Kafeneio").

We look forward to seeing you all, young and old, to make this summer unforgettable! See you there!

Η συμμετοχής της νέας γενιάς

του δ/ντη εφημερίδας Δημοσιογράφου **Δημήτρη Μαλλά**

Ο σύλλογος των Χομοριτών υπήρξε διαχρονικά ένας θεματοφύλακας της παράδοσης, της ιστορίας και της συλλογικής μνήμης του τόπου μας. Μέσα από αυτόν διατηρήθηκαν ζωντανά τα ήθη, οι αξίες και η σύνδεση με τη Χόμορη, τόσο στην Ελλάδα όσο

και στη διασπορά.

Σήμερα, όμως, οι απαιτήσεις της εποχής αλλάζουν. Οι νέες γενιές έχουν διαφορετικές εμπειρίες, διαφορετικούς τρόπους επικοινωνίας και μια πιο σύγχρονη ματιά για τη λειτουργία των συλλόγων. Για αυτό και η συμμετοχή τους στη διοίκηση δεν αποτελεί απλώς μια κίνηση ανανέωσης, αλλά μια αναγκαιότητα για το μέλλον.

Οι νέοι μπορούν να φέρουν φρέσκες ιδέες, καλύτερη αξιοποίηση της τεχνολογίας και νέες δράσεις που θα κάνουν τους συλλόγους πιο εξωστρεφείς και πιο κοντά στη νεολαία. Παράλληλα, η εμπειρία και η γνώση των παλαιότερων γενεών παραμένουν πολύτιμες. Η ουσία βρίσκεται στη συνεργασία των γενεών και όχι στην αντικατάσταση της μίας από την άλλη. Ένας σύλλογος που δίνει χώρο στους νέους στις αποφάσεις, στις πρωτοβουλίες και στη διαμόρφωση της στρατηγικής του, αποκτά συνέχεια και προοπτική. Γιατί η παράδοση δεν διατηρείται μόνο μέσα από την ανάμνηση του παρελθόντος, αλλά και μέσα από τη δυνατότητα να προσαρμόζεται στο μέλλον.

Και ο σύλλογος μπορεί να αποτελέσει γέφυρα ανάμεσα στις γενιές, ενισχύοντας έναν ανοιχτό διάλογο για το αύριο του συλλόγου των Χομοριτών.

The Importance of the New Generation

by Newspaper Director Journalist **Dimitris Mallas**

The Homorites association has long served as a guardian of the traditions, history, and collective memory of our homeland. Through its presence and activities, it has kept alive the customs, values, and connection to Homori, both in Greece and throughout the diaspora.

Today, however, the demands of modern times are changing. Younger generations have different experiences, different ways of communicating, and a more contemporary perspective on how associations should operate. For this reason, their participation in the administration of the association is not simply a gesture of renewal, but a necessity for the future.

Young people can bring fresh ideas, better use of technology, and new initiatives that can make associations more outward-looking and more connected to younger audiences. At the same time, the experience and knowledge of older generations remain invaluable. The real strength lies in cooperation between generations, rather than in replacing one generation with another.

An association that gives young people a meaningful role in decision-making, initiatives, and strategic planning gains continuity and long-term perspective. Tradition is preserved not only through the memory of the past, but also through the ability to adapt to the future.

And the association itself can serve as a bridge between generations, fostering an open dialogue about the future of Homorites associations.

Με επιτυχία η Γενική Συνέλευση και η Κοπή Πίτας του Συλλόγου Successful General Assembly and New Year's Cake Cutting Ceremony

Με μεγάλη επιτυχία και αθρόα προσέλευση μελών και φίλων πραγματοποιήθηκε η Γενική Συνέλευση και η καθιερωμένη κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του Συλλόγου μας. Η εκδήλωση έλαβε χώρα την **Κυριακή 25 Ιανουαρίου 2026**, στην αίθουσα του ξενοδοχείου **CRYSTAL CITY** στην Αθήνα, μέσα σε κλίμα ενότητας, χαράς και αισιοδοξίας.

Κατά τη διάρκεια της συνέλευσης, το Διοικητικό Συμβούλιο προχώρησε σε ενημέρωση για τα πεπραγμένα και τον απολογισμό των δράσεων του περασμένου έτους. Παράλληλα, τέθηκαν οι στόχοι και προγραμματίστηκαν οι μελλοντικές δράσεις για τη νέα χρονιά, με επίκεντρο τη δημιουργικότητα και την προσφορά στο χωριό μας. Το εορταστικό κλίμα κορυφώθηκε με την κοπή της πίτας και τις ανταλλαγές ευχών για μια χρονιά γεμάτη υγεία. Η τυχερή της ημέρας που βρήκε το φλουρί, ήταν η συγχωριανή μας **Κλεονίκη Κάνδρου Εγγλέζου**, στην οποία ευχόμαστε να είναι πάντα γερή και καλότυχη.

Το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί θερμά όλα τα μέλη και τους φίλους που τίμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωση και εύχεται σε όλους μια καλή και δημιουργική χρονιά.

Από το Δ.Σ.

The General Assembly and the traditional New Year's cake cutting ("Vasilopita") of our Association were held with great success and a large turnout of members and friends. The event took place on **Sunday, January 25, 2026**, at the **CRYSTAL CITY Hotel** in Athens, in an atmosphere of unity, joy, and optimism.

During the assembly, the Board of Directors provided an update on the past year's activities and presented a report on the association's achievements. At the same time, goals were set and future actions were planned for the upcoming year, focusing on creativity and contribution to our village.

The festive atmosphere culminated with the cutting of the traditional cake and the exchange of wishes for a year full of health.

The lucky winner of the coin ("flouri") was our fellow villager, **Kleoniki Kandrou Egglezou**, whom we wish to be always healthy and fortunate.

The Board of Directors warmly thanks all members and friends who honored the event with their presence and wishes everyone a happy and creative New Year.

From the Board of Directors

2634023085
6972899833

Φλόγα
ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΓΟΝΙΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ
ΜΕ ΝΕΟΠΛΑΣΜΑΤΙΚΗ
ΑΣΘΕΝΕΙΑ

40
ΧΡΟΝΙΑ
αγάπη δικούς όρους

Ενεργοίστε μας με μια κλήση στο
19813

ΣΥΜΜΕΤΕΧΩ ΑΛΚΥΟΝΗ | Σύλλογος ΑΜΕΑ Ναυπακτίας και Δωριδίας

facebook | alkyon15@otenet.gr
tel: +30 26340 27313

Για οικονομική ενίσχυση προς το Σύλλογο μπορείτε να χρησιμοποιήσετε τους παρακάτω τραπεζικούς λογαριασμούς:

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ: GR290110426000042629614076
ALPHA BANK: GR3801402210221002002003338
EUROBANK: GR900260664000090100824633
ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: GR 6201721570005157071026293

Υποστήριξε

ΑΛΚΥΟΝΗ

Χόμορη: Ένα Χειμωνιάτικο Αντάμωμα Γεμάτο Παράδοση και Γεύσεις

Στην καρδιά του χειμώνα, εκεί που η ορεινή Ναυπακτία φορά τα γιορτινά της, η Χόμορη έδωσε και φέτος το δικό της δυναμικό «παρών». Το **Σάββατο 8 Φεβρουαρίου**, το χωριό μας έγινε το επίκεντρο μιας αυθεντικής ρουμελιώτικης γιορτής, αναβιώνοντας το έθιμο της **τσιγαρίθρας** και τιμώντας την παράδοση που θέλει τους ανθρώπους να σμίγουν γύρω από τη φωτιά. Η ημέρα ξεκίνησε με την ευλογία από το εκκλησάκι μας, τον **Άγιο Φανούριο και τον Άγιο Χαράλαμπο**, από τον πατέρα **Νικόλαο**, συνδέοντας την πίστη με τις κοινωνικές μας ρίζες. Ακολούθησε η καθιερωμένη κοπή της πίτας του χωριού από τον τοπικό Πρόεδρο και τον ιερέα, με τις ευχές για μια καλή και δημιουργική χρονιά να αντηχούν σε όλο το χώρο. Ο καιρός στάθηκε σύμμαχος, επιτρέποντας σε συγχωριανούς και επισκέπτες να απολαύσουν τις πλούσιες τοπικές γεύσεις. Οι μυρωδιές από τις νοστιμότητες τσιγαρίθρας πλημμύρισαν την ατμόσφαιρα, ενώ το γαστρονομικό σκηνικό συμπλήρωσε ιδανικά ο **Νίκος Ανδρέοπουλος**, ο οποίος, πιστός στο ραντεβού του όπως κάθε χρόνο, προσέφερε ένα καζάνι αχιστή, παραδοσιακή φασολάδα. Το ντόπιο κόκκινο κρασί και το τσιπουράκι έρεαν άφθονα, ενώ την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο Δήμαρχος Ναυπακτίας, **Βασίλης Γκίζας**, συνοδευόμενος από συνεργάτες του, συνομιλώντας με τους κατοίκους και ανταλλάσσοντας ευχές. Το κέφι δεν άργησε να ανάψει. Με αρκετό κόσμο να έχει κατακλύσει το χωριό, το παραδοσιακό γλέντι κράτησε για ώρες, θυμίζοντάς μας πως η ζωντάνια της Χόμορης κρύβεται στην αγάπη των ανθρώπων της για τον τόπο τους. Ήταν ένα «χειμωνιάτικο αντάμωμα» που μας γέμισε ζεστασιά και αισιοδοξία. Και του χρόνου με υγεία!

Chomori: A Winter Gathering Full of Tradition and Flavors

In the heart of winter, as the mountains of Nafpaktia put on their festive colors, Chomori once again made its dynamic presence felt. On Saturday, February 8th, our village became the heart of an authentic Rumeli-style celebration, reviving the custom of "tsigarithra" and honoring the tradition of gathering together around the fire. The day began with a blessing at our small chapel of **Agios Fanourios and Agios Charalambos** by Father **Nikolaos**, connecting our faith with our social roots. This was followed by the traditional cutting of the village pita by the local President and the priest, with wishes for a happy and creative new year echoing throughout the area. The weather was on our side, allowing fellow villagers and visitors to enjoy the rich local flavors. The aroma of the delicious tsigarithras filled the air, while the culinary scene was perfectly complemented by **Nikos Andreopoulos**, who, staying true to his yearly tradition, offered a large cauldron of steaming, traditional fasolada (bean soup). Local red wine and tsiouro flowed freely, and the event was honored by the presence of the Mayor of Nafpaktia, **Vasilis Gkizas**, and his associates, who spent time talking with residents and exchanging wishes. The festive spirit soon soared. With many people filling the village, the traditional celebration lasted for hours, reminding us that the vitality of Chomori lies in the love of its people for their land. It was a "winter gathering" that filled us with warmth and optimism. To next year, with health to all!

Πάσχα στο χωριό μας: Μια γιορτή γεμάτη φως, παράδοση και αντάμωμα

Easter in our Village: A Celebration of Light, Tradition, and Reunion

Με σύμμαχο την ανοιξιάτικη διάθεση, γιορτάσαμε και φέτος το Άγιο Πάσχα στο χωριό μας, μέσα σε ένα κλίμα κατανύξης αλλά και μεγάλης χαράς. Οι φετινές ακολουθίες ξεκίνησαν την Μεγάλη Παρασκευή το μεσημέρι. Υπό έναν συννεφιασμένο ουρανό που ταίριαζε απόλυτα με το πένθιμο πνεύμα της ημέρας, τελέστηκε στις **12:00** η περιφορά του Επιταφίου γύρω από την εκκλησία της προστάτιδός μας, **Αγίας Παρασκευής**. Παρά τη συννεφιά, ο κόσμος που συγκεντρώθηκε ήταν πολύς, τιμώντας την ημέρα με ευλάβεια. Το Μεγάλο Σάββατο, στις **20:00** το απόγευμα, ο καιρός βελτιώθηκε και ο ιερέας μας, πατέρας **Νικόλαος**, τέλεσε τη λειτουργία της Αναστάσεως. Ήταν ιδιαίτερη χαρά για όλους μας να βλέπουμε την εκκλησία γεμάτη όχι μόνο από μόνιμους κατοίκους, αλλά και από πολλούς συγχωριανούς μας και φίλους επισκέπτες που επέλεξαν το χωριό μας για αυτές τις άγιες μέρες. Η κορύφωση του εορτασμού ήρθε την Κυριακή του Πάσχα, με τον ήλιο να επιστρέφει για τα καλά. Το παραδοσιακό ομαδικό ψήσιμο του οβελία στα «Πλατανάκια» έκλεψε για άλλη μια φορά την παράσταση, ενώ το γιορτινό κλίμα μεταφέρθηκε και σε όλα τα σπίτια του χωριού, όπου οι αυλές γέμισαν με οικογένειες, γέλια και ευχές. Ήταν ένα Πάσχα που μας θύμισε την αξία του να ανταμώνουμε στον τόπο μας. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου εύχεται σε όλους **Χριστός Ανέστη και Χρόνια Πολλά! Και του χρόνου με υγεία!**

With spring spirits high, we celebrated Holy Easter in our village once again this year, in an atmosphere of both solemnity and great joy. The services began on Good Friday at noon. Under a cloudy sky that perfectly matched the mournful spirit of the day, the procession of the Epitaphos took place at **12:00** around the church of our patron saint, **Agia Paraskevi**. Despite the clouds, a large crowd gathered to honor the day with deep devotion. On Holy Saturday, at **20:00** in the evening, the weather improved as our village priest, Father **Nikolaos**, performed the Resurrection service. It was a special joy for all of us to see the church filled not only with permanent residents but also with many fellow villagers living abroad and visiting friends who chose our village for these holy days. The celebration reached its peak on Easter Sunday, with the sun making a full return. The traditional communal roasting of the lamb at "**Platanakia**" once again stole the show, while the festive atmosphere spread to every home in the village, where yards were filled with families, laughter, and well-wishes. It was an Easter that reminded us of the value of gathering together in our homeland. The Board of Directors of the Association wishes everyone **Christos Anesti and Xronia Polla!**

Συνδρομές ❏ Membership fees 2026		
Επώνυμο	Όνομα	Ποσό €
Fragiadakis - Mrazas	Tasia	20,00 €
Theofanis	Dimitrios	20,00 €
Theofanis	Nikos	20,00 €
Αλεξίου	Αριστείδης	10,00 €
Ανδρεοπούλου - Κοτίνη	Μαρία	10,00 €
Ανεζίρης	Θεόδωρος	50,00 €
Γιαννακάκη	Σταυρούλα	10,00 €
Δρόσος	Ευθύμιος	180,00 €
Εγγλέζος	Ηλίας	20,00 €
Εγγλέζος	Κωνσταντίνος	15,00 €
Εγγλέζος	Χρήστος	10,00 €
Εγγλέζος	Κώστας	10,00 €
Εγγλέζος	Κωνσταντίνος	10,00 €
Εγγλέζου	Παναγιώτα (Πέγκυ)	20,00 €
Εγγλέζου	Αικατερίνη	20,00 €
Εγγλέζου - Ευθυμιάδου	Γεωργία	10,00 €
Εγγλέζου	Αικατερίνη	20,00 €
Εγγλέζου	Κλεονίκη	10,00 €
Ζιαμπάρα	Δήμητρα	10,00 €
Ζιαμπάρα	Λαμπρινή	10,00 €
Ζιαμπάρα	Ελλιαν	10,00 €
Ζιαμπάρα	Μαρία	10,00 €
Ζιαμπάρας	Γρηγόριος	10,00 €
Ζούμπα	Μαρία	10,00 €
Ζούμπα	Καλιρόη	10,00 €
Ζούμπας	Ευάγγελος	10,00 €
Ζούμπας	Κώστας	10,00 €
Θεοφάνη	Βασιλική	10,00 €
Θεοφάνη	Αλεξάνδρα	10,00 €
Θεοφάνη	Αλεξάνδρα	50,00 €
Θεοφάνη	Κλαίρη	10,00 €
Θεοφάνη	Αμαλία	20,00 €
Θεοφάνη	Χρυσούλα	20,00 €
Θεοφάνης	Βασίλειος	10,00 €
Θεοφάνης	Κωνσταντίνος	20,00 €
Θεοφάνης	Λεωνίδας	10,00 €
Καλαρά	Έλση	10,00 €
Καλαράς	Τάσος	10,00 €
Λουκά	Νεφέλη	20,00 €
Λυμπέρη-Ανδριανού	Βασιλική	10,00 €
Λυμπέρης	Χαράλαμπος	10,00 €
Λυμπέρης	Αντώνιος	10,00 €
Λυμπέρης	Σταύρος	10,00 €
Λυμπέρη	Χριστίνα	100,00 €
Μαΐου	Κατερίνα	20,00 €
Μαλλιάκας	Κώστας	10,00 €
Μαλλά	Ευφροσύνη	10,00 €
Μαλλά	Ευφροσύνη	10,00 €
Μαλλάς	Κωνσταντίνος	10,00 €
Μαλλάς	Ευθύμιος	10,00 €
Μαλλάς	Δημήτριος	10,00 €
Μαραγκουδάκη	Κλεονίκη	10,00 €
Μαραγκουδάκης	Μανώλης	10,00 €
Μαραγκουδάκης	Νίκος	10,00 €
Μεγαλοοικονόμου	Οδυσσεάς	10,00 €
Μόλβαλης	Γιώργος	20,00 €
Μπάκα	Αλεξάνδρα	20,00 €
Μπάκας	Παναγιώτης	10,00 €
Ρόμπολα	Άννα	10,00 €
Σέννης	Δημήτριος	20,00 €
Σταματογιαννοπούλου	Άννα	20,00 €
Φράγκος	Αθανάσιος	10,00 €
Χαλκίτη	Μαρία	15,00 €
Καλαρά	Ειρήνη	20,00 €

Χαντζή	Νικολέτα	10,00 €
Χαντζή	Πολυξένη	10,00 €
Χαντζή	Γεωργία	10,00 €
Χαντζή	Ελένη	20,00 €
Χαντζής	Αριστείδης	50,00 €
Χαντζής	Χρήστος	10,00 €
Χαντζής	Χαράλαμπος	10,00 €
Χαντζής	Γεώργιος	20,00 €
Thank you for your moral and financial support		

Ενισχύσεις ❏ Financial support 2026		
Επώνυμο	Όνομα	Ποσό €
Δουλάμη	Τζίνα	10,00 €
Κολοκύθας	Γιώργος	20,00 €
Κολοκύθα	Παναγιώτα	10,00 €
Τσούλος	Γιώργος	10,00 €
Τσούλου	Αθηνά	10,00 €
Φανουργιάκης	Αλέξανδρος	10,00 €
Φούντας	Επαμεινώνδας	10,00 €
Χαντζής Λ.	Γιώργος	30,00 €

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΩΜΟΡΙΤΩΝ “Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ”

Αγίου Δημητρίου 112, 17456 Άλιμος/Αττική
Τηλ.: +30 6974454572, Email: info@homori.com
http://www.homori.com

Άλιμος 10/01/2026

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΠΟ 01/01/2025 – 31/12/2025

ΕΣΟΔΑ 2025

Έσοδα από Συνδρομές:	€1195.-
Έσοδα από ενισχύσεις	€1610.-
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ:	€2805.-

ΕΞΟΔΑ 2025

A/A	Επωνυμία	Ποσό
1	ΔΕΚΟ	€585
2	Εργασίες και Υλικά	€424,12
3	Αίθουσα Γ.Σ.	€542
4	Ενισχύσεις - Ιδρύματα	€300
5	Διάφορα άλλα έξοδα	€996,71
		2847,83€

ΑΠΟ ΜΕΤΑΦΟΡΑ 2024	€9128,45
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ 2025	€2805
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ 2025	€2847,83
ΥΠΟΛΟΙΠΟ	€9085,62

ΓΕΝΙΚΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΣΕ ΜΕΤΑΦΟΡΑ 2025 €9085,62

Συνολικό Υπόλοιπο Ταμείου €9085,62 από το οποίο ποσό τα €1016,83.- είναι κατατεθειμένα στον λογαριασμό όψεως της Alpha Bank, το ποσό των €7480,64.- στον λογαριασμό όψεως της EUROBANK και μετρητά €588,15.-

Ο Πρόεδρος
Χαράλαμπος Χαντζής

Ο Ταμίας
Κατερίνα Χρ. Εγγλέζου

Ο Γ. Γραμματέας
Κώστας Η. Εγγλέζος

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

it's a
GIRL!

Ο Βασίλης Κ. Θεοφάνης και η Άννα Ρόμπολα απέκτησαν ένα υγιές και πανέμορφο κοριτσάκι. Να σας ζήσει το μωρό, να είναι καλότυχο και ευτυχισμένο...

Vasilis K. Theofanis and Anna Robola have welcomed a healthy and beautiful baby girl. Congratulations on your new baby, wishing her a blessed and happy life!

ΠΕΝΘΗ:

- ❖ Έφυγε από τη ζωή ο συγχωριανός μας Λεωνίδας Σκιαδάς
- ❖ Έφυγε από τη ζωή η συγχωριανή μας Άννα Δ. Σκιαδά.
- ❖ Έφυγε από τη ζωή ο συγχωριανός μας Γεώργιος Θεοφάνης
- ❖ Έφυγε από τη ζωή η συγχωριανή μας Ειρήνη Λ. Χαντζή (Ρήνα)

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Απανταχού Χομοριτών εκφράζει εκ μέρους όλων των μελών και των συγχωριανών τα ειλικρινή συλλυπητήρια στους οικείους τους. Ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή τους!

“Καλό ταξίδι στο φως», καλό Παράδεισο”

- ❖ Our fellow villager Leonidas Skiadas has passed away.
- ❖ Our fellow villager Anna D. Skiada has passed away.
- ❖ Our fellow villager Georgios Theofanis has passed away.
- ❖ Our fellow villager Eirini L. Chantzi (Rina) has passed away.

The Board of Directors of the Association of Homorites Everywhere, on behalf of all its members and fellow villagers, expresses its deepest condolences to their families. May God rest their souls!

“ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΓΡΑΦΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΟΥΣ” - “THROUGH THE EYES OF OUR CHILDREN”

Κατά τη διάρκεια της Γενικής Συνέλευσης την Κυριακή 25 Ιανουαρίου, τα παιδάκια που συμμετείχαν με τους γονείς τους στην εκδήλωση κλήθηκαν να “βγάλουν μια κόλλα χαρτί” και αυθόρμητα μέσα σε λίγα λεπτά να απαντήσουν στο ερώτημα : “**Τί θέλω να γίνει στο χωριό μου τα επόμενα χρόνια**”.

Ας ακούσουμε με προσοχή τις απαντήσεις τους :

- ❖ “Θέλω να κάνουμε πολλές βουτιές στο ποτάμι.”
Παναγής Φράγκος, Α' Δημοτικού
- ❖ “Θέλω στο χωριό μου να κρεμάσουν τα παιδιά πολλά κουκλάκια στην τσουλήθρα της αγάπης για να παίζω με τις αδελφές μου και τον θείο μου”
Αμαλία - Βασιλική Ανεζιρη, Β' Δημοτικού
- ❖ “Θέλω το γήπεδο να γίνει καινούργιο και πιο καινούργιο, πολύ καινούργιο. Και καθαρό σαν κανονικό. Και πιο όμορφο και περισσότερο καθαρό. Και με δίχτυα και με γραμμή στο τέρμα και στο κέντρο. Κάγκελα, πάρα πολλά κάγκελα στο χώμα και στο τέρμα και πολλές μπάλες.”
Μανώλης Μαλλιάκας, Β' Δημοτικού
- ❖ “Να γίνει νοσοκομείο.”
Λουκάς Μόλβαλης, Γ' Δημοτικού
- ❖ “Στο χωριό μου θέλω να χτιστούν ξενοδοχεία. Επίσης, θέλω το χωριό μου να το επισκέπτονται περισσότεροι άνθρωποι. Τέλος, θέλω μαζί με τον θείο Βασίλη και τους άλλους νέους ανθρώπους να οργανώσουν τον Συλλόγο Χόμορης.”
Γιώργος Φράγκος, Δ' Δημοτικού
- ❖ “Θέλω να πάμε πολλούς περιπάτους, να πηγαίνουμε για μπάνιο στο ποτάμι και να κάνουμε πολλές βουτιές. Επίσης να ψήνουμε πολλές πίτες σε ξυλόφουρνο και συγκεντρώσεις.”
Κωστή Φράγκου, Δ' Δημοτικού
- ❖ “Το χωριό μας είναι υπέροχο, αλλά θέλει μερικές αλλαγές. Αρχικά, πρέπει να ανακαινίσουμε όλα τα γήπεδα και να πάρουμε ένα παράδειγμα, όπως του Πλατάνου. Επίσης, επειδή το χωριό μας είναι μια ζωγραφιά θα ήθελα ένα μικρό ξενοδοχείο να φιλοξενούμε και μερικούς τουρίστες. Επιπλέον, αφού φτιαχτούν τα γήπεδα να βάλουμε δίχτυα και κάτι σαν φράχτη για να μην φεύγουν οι μπάλες απέξω.
Συμπερασματικά, το χωριό μας θέλει μερικές αλλαγές, παρόλο που είναι πολύ όμορφο.”
Βασίλης Σαββαΐδης, Α' Γυμνασίου
- ❖ “Θέλω να ανακαινιστεί το γήπεδο επειδή η κατάσταση στην οποία βρίσκεται είναι ντροπιαστική για το χωριό. Επίσης θέλω να ξαναλειτουργήσει το παλιό καφενείο γιατί ο χώρος είναι ιδιαίτερα ωραίος και θα ήταν ωραίο να λειτουργούσε κανονικά. Τέλος θα ήθελα να ξανανοιχτούν τα μονοπάτια.”
Γιώργος Καλαράς, Α' Γυμνασίου

During the General Assembly on Sunday, January 25th, the children who attended with their parents were invited to “take out a sheet of paper” and, within just a few spontaneous minutes, answer a simple yet heartfelt question: “**What would I like to happen in my village in the coming years?**” Their answers, fresh and unfiltered, paint a dream canvas — a glimpse of how the next generation imagines the place we all love.

- ✚ “I want us to dive into the river many, many times.”
Panagis Fragkos, 1st Grade
- ✚ “In my village, I want the children to hang lots of little dolls on the ‘slide of love’ so I can play with my sisters and my uncle.”
Amalia–Vasiliki Aneziri, 2nd Grade
- ✚ “I want the football field to become new — and even newer, very new. And clean like a real one. And prettier and even cleaner. And with nets and lines at the goal and in the center. Railings, lots of railings on the ground and at the goal, and many balls.”
Manolis Malliakas, 2nd Grade
- ✚ “I want a hospital to be built.”
Loukas Molvalis, 3rd Grade
- ✚ “In my village, I want hotels to be built. I also want more people to visit. And finally, I want more young people and uncle Vasilis to help the Chomori Association.”
Giorgos Fragkos, 4th Grade
- ✚ “I want us to go on many walks, to swim in the river and dive a lot. Also, to bake many pies in a wood-fired oven and have gatherings.”
Kostia Fragkou, 4th Grade
- ✚ “Our village is wonderful, but it needs some changes. First, we should renovate all the sports fields, taking the one in Platanos as an example. Also, since our village is like a painting, I would like a small hotel so we can host some tourists. And once the fields are fixed, we should add nets and some kind of fence so the balls don't escape. In conclusion, our village needs a few improvements, even though it is already very beautiful.”
Vasilis Savvaidis, 7th Grade
- ✚ “I want the football field to be renovated because its current condition is embarrassing for the village. I also want the old café to reopen because the space is very beautiful and it would be nice if it operated again. Finally, I would like the old paths to be reopened.”
Giorgos Kalaras, 7th Grade

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΟΜΟΡΗΣ» ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΗΝ ΔΚΗ ΣΟΥ ΦΩΝΗ!

Μην αφήνεις τις αναμνήσεις και τις ιδέες σου στο συρτάρι. Στείλε μας κείμενα, νέα ή φωτογραφίες για το επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας! Η Χόμορη είμαστε εμείς και οι ιστορίες μας. Επικοινωνήσε μαζί μας στο email: info@homori.com
Σας περιμένουμε όλους με αγάπη στα πολιτιστικά δρώμενα που προγραμματίσαμε για φέτος στο χωριό μας. Πάνω από όλα, υγεία σε όλους!

“THE VOICE OF HOMORI” NEEDS YOU!

Don't let your stories and memories fade away. Share your articles, news, or photos for our next issue! Chomori lives through us and our shared stories.

Reach out to us at info@homori.com

Let's gather once again in our beloved Chomori to celebrate our tradition and community. Above all, we wish you health and happiness!

Οι Πυξίδες της Χόμορης

Οι Πυξίδες της Χόμορης είναι η νέα στήλη της εφημερίδας μας που ελπίζουμε να καθιερωθεί. Πνευματικό παιδί και έμπνευση της συγχωριανής μας **Νεφέλης Λουκά**, αποσκοπεί στην περιγραφή των θαυμαστών εκείνων χαρακτηριστικών της παλιάς γενιάς που έδειχναν στους νεότερους όχι μόνο τον δρόμο για το χωριό, αλλά το δρόμο για τη ζωή την ίδια – πώς να αποδεχόμαστε, πώς να φροντίζουμε, πώς να κουμαντάρουμε τα συναισθήματά μας άλλοτε με επιτυχία και άλλοτε όχι, ξεπερνώντας τα αποδεκτά όρια της εποχής.

Έδειχναν ότι σε κάθε περίπτωση η ζωή συνεχίζεται. Ότι οι άνθρωποι δεν είναι τέλει, είναι απλά άνθρωποι και όλοι μπορούν να έχουν το χώρο και τον ρόλο τους. Είναι μια προσωπική εξομολόγηση προς αυτούς που αγαπήσαμε και θυμόμαστε,

είναι τα συναισθήματα που προκύπτουν κάθε φορά που η ανάμνηση τους έρχεται στο νου μας. Μακριά από στερεοτυπικά βιογραφικά σημειώματα, αναφορές σε κατορθώματα και αριθμούς, οι **Πυξίδες της Χόμορης** θα μας φέρουν κοντύτερα.

Σε αυτό το φύλλο, η Νεφέλη θυμάται την αγαπημένη της θεία **Βασιλική Κερασιά (Κερασού)**.

Ας την ακούσουμε!

The Compasses of Homori

The Compasses of Homori is the newest column in our village newspaper, and we hope it will become a cherished tradition. Born from the heart and imagination of our fellow villager, **Nefeli Louka**, it aims to capture those wondrous traits of the older generations — the quiet wisdom with which they showed the young not only the road back to the village, but the road through

life itself. How to accept, how to care, how to steer one's feelings — sometimes gracefully, sometimes clumsily — often pushing beyond what their own times allowed. They taught, in their own way, that life always finds a way forward. That people are not perfect; they are simply human. And that in a small community, everyone has a place and a role.

This column is a kind of confession, a tender offering to those we loved and still remember. It is the stirring of emotion each time their memory rises before us. Far from formal biographies, lists of achievements, or numbers, The Compasses of Homori brings us closer — to them, and to one another.

In this issue, Nefeli remembers her beloved aunt, **Vasiliki Kerassias** — known to many as **Kerasou**. Let us listen to her story.

Οι άνθρωποι που ήταν πάντα εδώ

Δεν είναι τα μεγάλα γεγονότα αυτά που μας έδειξαν τον δρόμο. Ήταν οι άνθρωποι. Οι «απλοί». Οι καθημερινοί. Οι διαφορετικοί. Αυτοί που χωρίς να το ξέρουν, μας έμαθαν πώς στέκεται κανείς όρθιος στη ζωή. Ήταν πάντα εδώ. Στα χρόνια που το χωριό ήταν γεμάτο φωνές. Τότε που το καλοκαίρι σήμαινε επιστροφή. Τρεις μήνες χαράς, παιχνιδιού, ξεγνοιασιάς.

Χωρίς μαμά, χωρίς γιατρό χωρίς τηλέφωνο, χωρίς ζεστό νερό, χωρίς τηλεόραση, χωρίς αυτοκίνητο. Χωρίς πολλά.

Αλλά με κάτι πολύ περισσότερο: φροντίδα. Τα σπίτια ήταν ανοιχτά. Όχι μόνο οι πόρτες — και οι άνθρωποι. Από αυτούς τους ανθρώπους ήταν και η **Κερασού**. Φοβερή νοικοκυρά. Καταπληκτική μαγείρισσα. Μια γυναίκα που δεν τη χώραγε ούτε η εποχή της ούτε ο τόπος της.

Ήταν πολύ μπροστά. Κάπνιζε, με το κραγιόν της. Φρόντιζε τον εαυτό της όπως φρόντιζε και τους γύρω της. Είχε παρουσία.

Είχε βλέμμα. Είχε άποψη. Και δεν απολογήθηκε ποτέ γι' αυτά. Το σπίτι της ήταν πάντα ανοιχτό και γεμάτο, γεμάτο από εκείνη... Γεμάτο από ποδοβολητά που ταίριαζαν με τη δική της ενέργεια. Εκείνα έβρισκαν καταφύγιο, φροντίδα και κατανόηση. Κι εκείνη έβρισκε τροφή για το αέσασ μυαλό της. Ταίριαζαν οι ενέργειές τους.

Η Κερασού δεν δίδασκε με λόγια. Δίδασκε με τρόπο. Με το πώς άνοιγε το σπίτι της. Με το πώς μαγείρευε. Με το πώς άκουγε. Με το πώς δεχόταν.

Κι έτσι, χωρίς να το ξέρει, έγινε πυξίδα. Γιατί οι πυξίδες της Χόμορης δεν μας έδειχναν μόνο τον βορρά αλλά όλες τις κατευθύνσεις.

Σε μια εποχή σαν τη σημερινή, που γίνεται τόσος λόγος για τη διαφορετικότητα, εκείνοι οι άνθρωποι είχαν ήδη βρει τον τρόπο να αποδέχονται τον καθένα με αγάπη και πραγματικό ενδιαφέρον. Ήταν πάντα εδώ... Διαφορετικοί κι υπέροχοι... και μας έδειχναν τον δρόμο.

He People Who Were Always Here

It wasn't the grand events that showed us the way. It was the people. The "simple" ones. The everyday ones. The different ones. Those who, without ever knowing it, taught us how a person stands upright in life. They were always here. In the years when the village was full of voices. When summer meant coming home. Three months of joy, play, and carefree wandering.

No mother, no doctor, no phone, no hot water, no television, no car. Without many things. But with something far greater: care. Homes were open. Not just the doors — the people too. Among those people was **Kerasou**. A remarkable homemaker. A wonderful cook. A woman too big for her time and her place. She was ahead of her era. She smoked, wearing her lipstick. She cared for herself the way she cared for everyone around her. She had presence. She had a gaze. She had an opinion. And she never apologized for any of it.

Her house was always open and full — full of her... Full of the thundering footsteps that matched her own energy. Those children found shelter, care, and understanding there. And she found nourishment for her ever-restless mind. Their energies fit together. Kerasou didn't teach with words. She taught with her way. With how she opened her home. With how she cooked. With how she listened. With how she welcomed. And so, without knowing it, she became a compass. Because the compasses of Chomori didn't point only North — they pointed in every direction.

In a time like today, when so much is said about diversity, those people had already found the way to accept everyone with love and genuine interest.

They were always here... Different and wonderful...and they showed us the way.

Διοικητικό Συμβούλιο Συλλόγου Χομοριτών 2024 - 2025 - 2026		Board of Directors of the Association Chomoriton 2024 - 2025 - 2026	
Πρόεδρος	Χαράλαμπος Χαντζής	President	Babis Chantzis
Αντιπρόεδρος	Κατερίνα Η. Εγγλέζου	Vice President	Katerina H. Egglezos
Γ. Γραμματέας	Κώστας Η. Εγγλέζος	Secretary	Costas H. Egglezos
Β' Γραμματέας	Ευθύμιος Μαλλάς	2nd Secretary	Efthymios Mallas
Α' Ταμίας	Κατερίνα Εγγλέζου - Μαραγκουδάκη	1st Treasurer	Katerina Egglezos- Maragoudakis
Β' Ταμίας	Ευάγγελος Ζούμπας	2nd Treasurer	Vagelis Zoumpas
Έφορος Πολιτιστικών	Βασίλης Κ. Θεοφάνης	Cultural	Bill K. Theofanis
Αναπληρωματικά Μέλη: Φιλώ Αθανασίου - Δρόσου, Επαμεινώνδας Πατουχάς, Δημήτριος Θεοφάνης, Σωκράτης Σκιαδάς		Members Filio Athanasiou-Drosou, Peter Patoukas, Jimmy Theofanis, Sokratis Skiadas	
Διευθυντής Π. ΚΕ. ΧΟ. : Τρύφωνας Ν. Σκιαδάς		Director P.KE.CHO: Trifonas (Ted) Skiadas	
Διεύθυνση: Σύλλογος Χομοριτών Ναυπακτίας Αγίου Δημητρίου 112, 17456 Άλιμος Email: info@homori.com, http://homori.com		Address: Chomoris Association Nafpaktias 112, Agiou Dimitriou, 17456 Alimos/GR Email: info@homori.com, http://homori.com	

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΟΜΟΡΗΣ

Ιδιοκτήτης – Εκδότης

Σύλλογος Αθανασίου Χομοριτών Ναυπακτίας

«Η Αγία Παρασκευή»

Διευθυντής Εφημερίδας

Δημήτριος Μαλλάς

Αρχισυντάκτης

Μπάμπης Χαντζής, τηλ. +306974454572

Μετάφραση Άρθρων

Κώστας Η. Εγγλέζος

Την επιμέλεια της ύλης έχει το διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου Αθανασίου Χομοριτών. Η συντακτική επιτροπή διατηρεί το δικαίωμα να δημοσιεύει αυτοδύναμη ή σε περίληψη τα άρθρα και να παρεμβαίνει όταν θίγονται προσωπικά δεδομένα. Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους.

Τραπεζικοί Λογαριασμοί Συλλόγου

Καθώς τα μόνα έσοδα του συλλόγου προέρχονται από συνδρομές, δωρεές και προσφορές των συγχωριανών μελών και φίλων, μπορείτε να βοηθήσετε και εσείς καταθέτοντας το ποσό που επιθυμείτε σε έναν από τους ακόλουθους λογαριασμούς:
ALPHA BANK: 147 00 200 201 0510, IBAN: GR41 0140 3550 1470 0200 2010 510, BIC CRBAGRAAXX
EUROBANK: 0026.0375.11.0200381496, IBAN: GR9702603750000110200381496, BIC ERBKGRAA

Chomori's Association Account

Our Association's revenue come only from subscriptions, donations and offers from our fellow villagers and friends. If you would like to support us, please deposit the desired amount in the bank account of our Association:
ALPHA BANK: 147 00 200 201 0510, IBAN: GR41 0140 3550 1470 0200 2010 510, BIC CRBAGRAAXX
EUROBANK: 0026.0375.11.0200381496, IBAN: GR9702603750000110200381496, BIC ERBKGRAA

Με τιμή και κατάνυξη ο εορτασμός του Αγίου Κωνσταντίνου στη Χόμορη Celebrating the Feast of St. Constantine in Chomori

Στις 23 Μαΐου, το αγαπημένο ξωκλήσι του **Αγίου Κωνσταντίνου** στη **Χόμορη Ναυπακτίας** γιόρτασε και φέτος τη μνήμη του Αγίου. Παρά τις κακές καιρικές συνθήκες που κράτησαν μακριά αρκετούς συγχωριανούς μας, η θεία λειτουργία τελέστηκε σε κλίμα βαθιάς κατάνυξης και συγκίνησης από τον πατέρα **Νικόλαο**.

Με ευλάβεια, ο ιερέας μας ευλόγησε την παραδοσιακή αρτοκλασία, αναπέμποντας προσευχές για την υγεία όλων των Χομοριτών. Όσοι βρέθηκαν εκεί, έγιναν μια ζεστή αγκαλιά, κρατώντας ζωντανή τη φλόγα της παράδοσής μας. Και του χρόνου με υγεία, να ανταμώσουμε ξανά στο χωριό μας ακόμα περισσότεροι!

On May 23rd, our beloved chapel of **St. Constantine in Homori, Nafpaktia**, celebrated its patron saint's feast day once again. Despite the poor weather conditions, which unfortunately kept many of our fellow villagers away, the Holy Service was held in an atmosphere of deep devotion and emotional warmth, led by **Father Nikolaos**. With great reverence, our priest blessed the traditional Artoklasia (holy bread), offering prayers for the health of all Homorites. Those who were there came together like one warm family, keeping the flame of our local tradition alive. Wishing everyone good health, and may we all gather again in our village next year in even greater numbers!

"ΚΟΤΡΩΝΟΜΑΖΩΜΑΤΑ 2026" – Μια γιορτή όπως παλιά! "KOTRONOMAZOMATA 2026" A Celebration in the Spirit of the Old Days

Μία ακόμα ιδιαίτερη εκδήλωση φαίνεται να παγιώνεται στο χωριό μας από τον δραστήριο Πολιτιστικό Σύλλογο. Τα Μαζώματα είναι μία υπαίθρια, χειμωνιάτικη, νομαδική γιορτή που συνδυάζει περπάτημα στη φύση, μαγείρεμα σε παλιά μέρη και μουσική με χορό. Έτσι και φέτος, την **Κυριακή 8 Φεβρουαρίου** έλαβαν χώρα τα **Κοτρωνομαζώματα** στην τοποθεσία "**Κοτρώνι του Σβώκου**", ένα μέρος εξαιρετικής φυσικής ομορφιάς, με πανοραμική θέα στο χωριό και το εμβληματικό Κοτρώνι να δεσπόζει στον πάτο του χωραφιού. Παρά τον άσταστο χειμωνιάτικο καιρό που επικρατούσε από το πρωί στη Χόμορη, 35 πεζοπόροι μαζεuthήκαμε στην πλατεία για να ξεκινήσουμε για το Κοτρώνι. Το γλέντι της προηγούμενης ημέρας – τη **Γιορτή της Τσιγαριθρας** με ολοήμερο φαγητό, ποτό, χορό και τραγούδι ακολούθησε

το περπάτημα μέχρι τα παγκάκια, η κατάβαση στο δρόμο προς το **Μάη Ρέμα** με τα εντυπωσιακά πλάνα στις **Σεσωμάδες** και την κοιλάδα του **Κότσαλου** και για το τέλος η διάσχιση του παλιού αγροτικού δρόμου – μονοπατιού που περνάει από τη θέση "**Λιοστάσι**" – μία μοναδική αισθητική διαδρομή εντός του χωριού που καλούμε να "εντάξετε" στις πρωινές και απογευματινές σας βόλτες στη Χόμορη. Φτάνοντας στο Κοτρώνι, οι κάτοικοι του **Κάτω Μαχαλά** είχαν ήδη αρχίσει τις ετοιμασίες : ο πάγκος με τα φιλέματα είχε στηθεί, το καζάνι σιγόνβραζε τα ρεβύθια και μία υπαίθρια φωτιά ήταν έτοιμη να ζεστάνει τους πεζοπόρους αλλά και να ψήσει τις ρέγγες, τον καλύτερο μεζέ για το κρασί και το τσίπουρο. Το εντυπωσιακό Κοτρώνι κοσμούσαν δύο μεγάλα ηχεία που έπαιζαν δυνατά

μουσική, ενώ δεν έλειψαν και τα καπνογόνα στην υποδοχή της πεζοπορικής ομάδας. Οι χωριανοί ευχαριστήθηκαν φαγητό και κουβέντα, έμαθαν την ιστορία του οικοπέδου, άκουσαν ωραία τραγούδια και φυσικά δεν έλειψε ο χορός. Το μεσημέρι, λίγο πριν ανηφορίσουμε για τα σπίτια μας, ανανεώσαμε το ραντεβού μας για τα **Μαζώματα 2027**, που όπως πληροφορηθήκαμε θα είναι πιο "δύσκολα". Σε έναν κόσμο που αλλάζει γρήγορα, θεωρούμε σημαντικό όχι να ρίζουμε άγκυρες στην παράδοσή του τόπου μας, αλλά να διατηρήσουμε τα στοιχεία και να πάρουμε τα εφόδια τα οποία θα μας χρειαστούν ώστε να έχουμε ισχυρή ταυτότητα στις νέες προκλήσεις. Η ενεργή συμμετοχή όλων στα δρώμενα του Συλλόγου δίνει δύναμη στο χωριό!

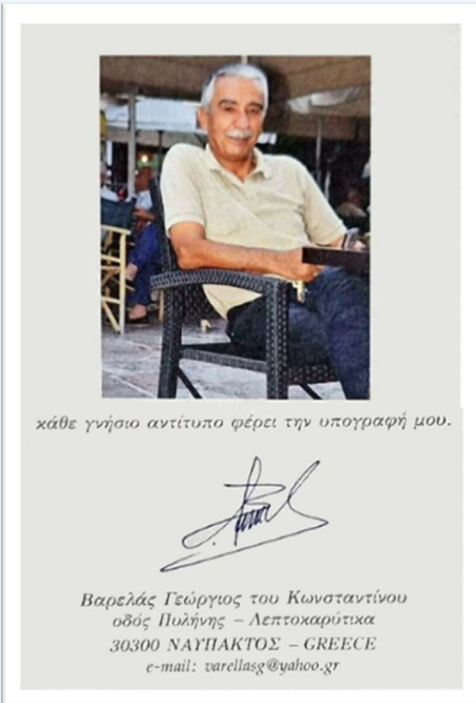
A new tradition seems to be taking root in our village, thanks to the ever energetic Cultural Association. The "**Mazomata**" is a winter outdoor gathering with a nomadic character — part hike, part open air cooking, part music and dancing. This year's edition, the "**Kotronomazomata**," took place on **Sunday, February 8th**, at the spot known as "**Kotroni tou Svokou**," a place of striking natural beauty with sweeping views over the village and the impressive rock formation that gives the area its name. Even though the winter weather in Chomori was unpredictable that morning, 35 hikers met in the village square and set off together. After the

previous day's lively "Tsigarithra Feast," with its endless welcome food, drink, dancing, and singing, the walk was a change of pace. The route took us past the benches, down toward the **Mai Rema** road with its stunning views of **Sesomades** and the **Kotsalos** valley, and finally along the old rural path that passes through "**Liostasi**" — a beautiful trail within the village that we encourage everyone to include in their daily walks. When we reached Kotroni, the residents of **Kato Mahalas** were already well underway with preparations. A table of homemade treats had been set up, a large pot of chickpeas simmered gently, and an open fire was

ready both to warm the hikers and to grill herrings — the perfect companion to conversation, stories about the history of the land, good music, and of course, dancing. By midday, just before heading back home, we had already agreed to meet again for **Mazomata 2027** — which, as we were warned, will be "a bit tougher." In a world that changes so quickly, it feels important not simply to cling to tradition, but to preserve the elements that give us identity and strength as we face new challenges. The active participation of everyone in the Association's events is what keeps our village vibrant.

«Νόστος»: Ένα ποιητικό αντίδωρο στις ρίζες και την αρετή των Ευεργετών μας

Κυκλοφόρησε πρόσφατα η νέα ποιητική συλλογή του εκλεκτού συγγραφέα και κοντοχωριανού μας, **Γιώργου Κ. Βαρελά**, με τον απόλυτα σημειολογικό τίτλο «**Νόστος**».

Όπως υποδηλώνει και το όνομά της, η συλλογή αποτελεί μια πνευματική επιστροφή στην πατρίδα, μια αναζήτηση των αξιών, των ηθών και των παραδόσεων ενός κόσμου που παραμένει ζωντανός μέσα από τη μνήμη. Ο ποιητής, με λόγο λιτό και ουσιαστικό, στήνει μια γέφυρα ανάμεσα στο παρελθόν και το παρόν, θυμίζοντάς μας τι σημαίνει αληθινή πατρίδα.

Ιδιαίτερη συγκίνηση προκαλεί η αφιέρωση του βιβλίου στον μεγάλο ευπατρίδη και αγαπητό φίλο, **Παναγιώτη Σκιαδά**, ως ένα «**μικρό αντίδωρο**» για την ανιδιοτελή προσφορά του στη **Χόμορη** και τη **Μικτή Χορωδία Ναυπάκτου**. Παράλληλα, η

αναφορά στον αείμνηστο **Παναγιώτη Σκιαδά** αγγίζει την καρδιά κάθε Χομορίτη. Δεν ξεχνάμε πως ο αείμνηστος **Παναγιώτης Σκιαδάς**, που διετέλεσε και Αντιπρόεδρος του Συλλόγου μας, τιμήθηκε με τον επάξιο τίτλο του «**ΕΥΕΡΓΕΤΗ**» για τη μεγαλειώδη προσφορά του στο Σύλλογο και το χωριό. Μαζί με τον αδερφό του **Τρύφωνα**, ανακαίνισαν με δικές τους δαπάνες το παλαιό **Δημοτικό Σχολείο Χόμορης**, μετατρέποντάς το σε ένα πολιτιστικό στολίδι. Χάρη στη δική τους γενναιοδωρία, το χωριό μας διαθέτει σήμερα ένα σύγχρονο **Πολιτιστικό Κέντρο** που στεγάζει το **Λαογραφικό Μουσείο** και τη **Δανειστική Βιβλιοθήκη**, διασφαλίζοντας τη συνέχεια της ιστορίας μας.

Ο «**Νόστος**» του **Γιώργου Κ. Βαρελά** έρχεται να τιμήσει αυτούς τους ανθρώπους που με το ήθος τους μετέτρεψαν την αγάπη για τον τόπο τους σε έργο ζωής. Είναι μια κατάθεση ψυχής που μας υπενθυμίζει ότι η πραγματική πατρίδα βρίσκεται εκεί όπου η προσφορά συναντά την ευγνωμοσύνη. Οι συγχωριανοί μας μπορούν να αναζητήσουν και να διαβάσουν την ποιητική συλλογή στη **Δανειστική Βιβλιοθήκη** του χωριού μας. Ευχόμαστε στον **Γιώργο Κ. Βαρελά** να είναι καλοτάξιδο το νέο του πόνημα.

"Nostos": A Poetic Offering to the Roots and Virtue of Our Benefactors

The new poetry collection by the distinguished author and our fellow countryman, **Giorgos K. Varelas**, titled "**Nostos**" (Homecoming), was recently published—a title deeply rooted in symbolism.

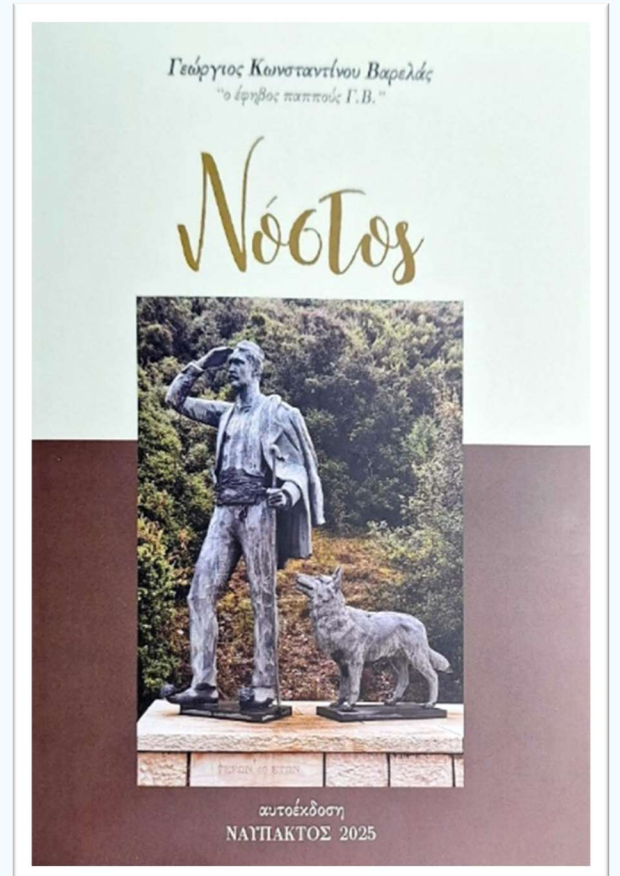
As its name suggests, the collection represents a spiritual return to the homeland, a quest for the values, morals, and traditions of a world that remains alive through memory. With a simple yet profound voice, the poet builds a bridge between the past and the present, reminding us of the true meaning of "homeland."

The book's dedication to the noble patrician and beloved friend, **Panagiotis Skiadas**, is particularly moving. It serves as a "small offering" (*antidoron*) for his selfless contribution to **Chomori** and the **Mixed Choir of Nafpaktos**.

At the same time, the reference to the late **Panagiotis Skiadas** touches the heart of every person from **Chomori**. We do not forget that the late Panagiotis Skiadas, who also served as Vice President of our Association, was honored with the well-deserved title of "**BENEFACTOR**" for his magnificent contribution to the Association and our village. Together with his brother, **Tryfonas**, they renovated the old **Chomori Primary School** at their own expense, transforming it into a cultural gem. Thanks to their generosity, our village now boasts a modern **Cultural Center** that houses the **Folk Museum** and the **Lending Library**, ensuring the continuity of our history.

Giorgos K. Varelas' "Nostos" honors those individuals who, through their integrity, transformed their love for their land into a lifelong mission. It is a soulful tribute reminding us that the true homeland is found where contribution meets gratitude.

Our fellow villagers can find and read the poetry collection at the Lending Library of our village. We wish Giorgos K. Varelas every success with his new work.

ΠΡΟΣ: Το Κεντρικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας Συλλόγων Ναυπακτίας (Ο.ΣΥ.Ν.)

Σεβόμενοι τον θεσμό της Ομοσπονδίας και παρόλο που γνωρίζαμε πολύ καλά ότι η διαδικασία στη Γενική Συνέλευση ήταν προδιαγεγραμμένη και το κλίμα τεχνητά διαμορφωμένο, ο Σύλλογός μας δια του Προέδρου του **Μπάμπη Χαντζή** συμμετείχε στη Γενική Συνέλευση της **01/03/2026**, όχι για να επικροτήσει μια πορεία παρακμής, αλλά για να καταγγείλει την πλήρη αποκοπή της Ομοσπονδίας από τους Συλλόγους-μέλη της. Στην αρχή της διαδικασίας παραδώσαμε γραπτώς τις προτάσεις μας και ζητήσαμε να καταχωρηθούν αυτούσιες στα πρακτικά. Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε την επιστολή με τις προτάσεις μας.

Out of respect for the Federation as an institution, and despite being fully aware that the General Assembly's proceedings were predetermined and the atmosphere artificially staged, Syllogos Chomoriton Nafpaktias participated in the General Assembly of **March 1st, 2026**, represented by its President, **Babis Chantzis**. Our participation was not intended to endorse a course of decline, but to denounce the Federation's complete detachment from its member associations. At the beginning of the proceedings, we submitted our proposals in writing and requested that they be recorded verbatim in the minutes. Below, you can read the letter containing our proposals.

Σύλλογος Χωμοριτών Ναυπακτίας
«**Η Αγία Παρασκευή**»
Αγίου Δημητρίου 112, 17456 Άλιμος/Αττική
email: info@homori.com, www.homori.com

Αξιότιμοι κύριοι,

Με την παρούσα έγγραφη παρέμβασή μου, ως Πρόεδρος του **Πολιτιστικού Συλλόγου Απανταχού Χωμοριτών «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»**, εκφράζω την έντονη διαμαρτυρία και τη βαθιά ανησυχία των μελών μας για την πορεία της Ομοσπονδίας.

Διαπιστώνουμε με λύπη ότι η **Ομοσπονδία Συλλόγων Ναυπακτίας (Ο.ΣΥ.Ν.)**, αντί να αποτελεί τον συνεκτικό δεσμό των Ναυπακτιών, έχει μετατραπεί σε έναν οργανισμό εσωστρεφή, που αναλώνεται στην αυτοπροβολή των μελών της διοίκησης, αδιαφορώντας για την ουσιαστική διασύνδεση των Συλλόγων.

Συγκεκριμένα καταγγέλλουμε:

- 1.Την κατάργηση των «**Ναυπακτιακών Ανταμωμάτων**». Ενός κορυφαίου θεσμού δια ζώσης επικοινωνίας και ανάδειξης της τοπικής μας ταυτότητας, η απουσία του οποίου οδηγεί στην αποξένωση των χωριών μας.
- 2.Την κατάργηση της εφημερίδας «**Η ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΗ**»: Του ιστορικού εντύπου που αποτελούσε το βήμα κάθε Συλλόγου και το μοναδικό μέσο ενημέρωσης για τους απανταχού Ναυπακτίους.
- 3.Την έλλειψη διαλόγου: Εδώ και χρόνια δεν υφίσταται καμία ουσιαστική δια ζώσης διαβούλευση μεταξύ των

μελών, με αποτέλεσμα οι Σύλλογοι να παλεύουν μόνοι και αβοήθητοι.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

•Την άμεση δέσμευση για την επαναφορά των **Ανταμωμάτων** εντός του έτους.

• Την εξεύρεση λύσης για την τακτική έκδοση της εφημερίδας «**ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΗ**» (έστω και σε ψηφιακή μορφή με τη συμμετοχή όλων).

• Τον ορισμό τακτικών συναντήσεων των Προέδρων για τον συντονισμό δράσεων που αφορούν την ορεινή Ναυπακτία.

Η Ομοσπονδία ανήκει σε όλους τους Ναυπακτίους και όχι σε πρόσωπα. Η σιωπή μας απέναντι στην απαξίωση των θεσμών μας τελειώνει σήμερα.

Με τιμή,

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Χωμοριτών

Χαράλαμπος Χαντζής

Dear Sirs,

With this formal written intervention, in my capacity as President of the **Cultural Association of Chomori Residents Worldwide "AGIA PARASKEVI,"** I wish to express the strong protest and deep concern of our members regarding the current course of the Federation. We note with regret that the **Federation of Nafpaktia Associations (O.SY.N.)**, instead of serving as the cohesive bond for the people of Nafpaktia, has evolved into an introverted organization.

It appears consumed by the self-promotion of its board members, while remaining indifferent to the meaningful interconnection of the individual Associations.

Specifically, we denounce:

- The abolition of the "**Nafpaktian Gatherings**" (**Antamomata**): A premier institution for face-to-face communication and the promotion of our local identity, the absence of which leads to the alienation of our villages.

- The discontinuation of the newspaper "**ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΗ**": The historic publication that served as a forum for every Association and the sole source of information for Nafpaktians worldwide.

- The lack of dialogue: For years, there has been no substantive face-to-face consultation among members, resulting in Associations struggling alone and unsupported.

WE DEMAND:

An immediate commitment to reinstate the "**Gatherings**" (**Antamomata**) within the current year.

• The finding of a solution for the regular publication of the newspaper "**ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΚΗ**" (even in digital format with everyone's participation).

• The scheduling of regular meetings for the Presidents to coordinate actions concerning Mountainous Nafpaktia.

The Federation belongs to all Nafpaktians and not to specific individuals. Our silence in the face of the devaluation of our institutions ends today.

Respectfully,

Charalampos Chantzis

President of the Cultural Association of Chomori

Καλλιεργώντας τη Συλλογική Μνήμη

Του Βασίλη Θεοφάνη

«Ένας ζόρικος καφεσταχτής λύκος κατέβηκε ένα σούρουπο στο χωριό μας. Ήταν χειμώνας – καταχείμωνο και τα περισσότερα σπίτια ήταν κλειστά και σφραγισμένα. Ψιλόχιονο και αντάρα έπεφταν από νωρίς το μεσημέρι και μέχρι το ποτάμι ο τόπος είχε ασπρίσει μια σπιθαμή. Οι τετραδάκτυλες πατούσες το λύκου σχημάτιζαν λακκούβες στο χιόνι. Πέρασε βιαστικά το δρόμο πάνω από το γήπεδο και σαν αερικό έφτασε στην άδεια πλατεία. Τότε από την **Μεγάλη Βρύση** ακούστηκε ένας σιγανός παφλασμός. Μια νεαρή νεράιδα του Χειμώνα ξεδίπλωσε από την ακριανή γούρνα φέρνοντας την κατάλευκη παλάμη της στο στόμα της. Ο κακός λύκος θαμπώθηκε από την ομορφιά της αλλά η πείνα του ήταν τόσο που όρμησε να τη καταβροχθίσει. Τότε η νεράιδα με μία βιαστική απότομη κίνηση τίναξε τα μεταξωτά φτερά της και φτερούγισε προς το μοναστήρι της **Παναγίας της Καβαδιώτισσας**. Ο λύκος, νηστικός αλλά και ρωμαλέος καθώς ήταν, πρόλαβε και άρπαξε τη νεράιδα από το πόδι και της το έκοψε. Η κουτσή πλέον νεράιδα κλαίγοντας με λυγμούς καταράστηκε τους χωριανούς που είχαν εγκαταλείψει το χωριό και ζούσαν στις πόλεις και δεκάρα δεν έδιναν και όλα ήταν έρμα και άφηναν τα αγρίμια και τα θηρία να περιδιαβαίνουν το χωριό ανεμπόδιστα. Από εκείνη τη βραδιά όλες οι καρέκλες της πλατείας, παλιές και καινούργιες χάλασαν. Ένα πόδι έφτιαχναν οι χωριανοί, δύο στραβοπατούσαν – η Χόμορη έγινε γνωστή για την πλατεία με τις κουτσές καρέκλες. Μέχρι σήμερα οι Χομοριίτες ψάχνουν τον τρόπο για να εξευμενίσουν την νεράιδα και να πάρει την κατάρα της πίσω.»

Αν δε θυμάστε τον παραπάνω χομορίτικο θρύλο, να μην ανησυχείτε. Μην ρωτήσετε τους γηραιότερους και μην ανοίξετε τους Αντίλαλους για βοήθεια. Το παραμύθι αυτό το έγγραφο εγώ «στο πόδι» και δεν αποτελεί παρά ένα σύντομο προσωπικό αφήγημα. Είναι μια ιστορία χωρίς χρονικό και κοινωνικό αποτύπωμα που δεν ανήκει στη συλλογική μνήμη του τόπου μας. Για να μη σας μπερδεύω, πάμε στο **Πολιτιστικό Κέντρο**, το παλιό σχολείο, να κάσουμε στα θρανία να τα συζητήσουμε με ηρεμία.

Η συλλογική μνήμη, με κοινωνιολογικούς όρους, αφορά τις κοινές εμπειρίες συνόλων ανθρώπων που τις

μοιράστηκαν στον ίδιο ή σε άλλοτε διαφορετικό χρόνο και τόπο. Έτσι αν ανατρέξετε στο άρθρο **“Τα παιδιά γράφουν”** στο παρόν φύλλο της εφημερίδας μας θα δείτε πως 2-3 από αυτά, μαθητάρια του Δημοτικού ακόμα, θέλουν να κάνουν πολλές βουτιές στο ποτάμι. Το μπάνιο στο ποτάμι, ανάμεσα από δύο πέτρες και κάτω από τα πλατάνια και τα γιοφύρια είναι η καλοκαιρινή απόδραση μας τα ζεστά μεσημέρια του καλοκαιριού, είναι η εφηβική μας αλητεία, είναι το “μυστικό” που δείχνουμε στους φίλους μας, είναι τα αλιευτικά κατορθώματα των παππούδων μας, είναι ακόμα και το “μήλον της έριδος” μεταξύ των γειτονικών χωριών. Είναι τρεις λέξεις που προφέροντας τες μαζί ξαφνικά και μαγικά ακούς τον **Κότσαλο** να ρέει στα αυτιά σου και να σου δροσίζει τα πόδια. Και αυτή η ροή που είχε και έχει χρονική συνέχεια κυριολεκτικά, εμπεδώνει μεταφορικά το μπάνιο στο ποτάμι στη συλλογική μνήμη των Χομοριτών και όχι μόνο.

Ας αφήσουμε όμως τα παραμύθια και τη θεωρία για λίγο πάνω στον μαυροπίνακα του σχολείου και ας βγούμε έξω να πιάσουμε τα εργαλεία μας, παλιά και καινούργια, όσο ακόμα ο καιρός βαστάει και πριν μας πιάσει το βράδυ. Σε αυτό το άρθρο θα καλλιεργήσουμε την έννοια της συλλογικής μνήμης. Καλλιέργεια στην πράξη πάει να πει η φροντίδα, με όλα τα απαραίτητα μέσα, ενός κομματιού γης ώστε να καρποφορήσει ένα είδος φυτού. Στην άγρια άγονη γη της **Ορεινής Ναυπακτίας**, στα **Κράβαρα**, η **Χόμορη** υπήρξε η εξαίρεση. Το εύκρατο κλίμα με τους ήπιους χειμώνες, το ιδανικό υψόμετρο και ο προσανατολισμός και τα πολλά τρεχούμενα νερά δημιούργησαν τις κατάλληλες συνθήκες για καλλιέργεια. Έτσι οι πρόποδες των βουνών, εκεί που υπήρχαν ομαλές πλαγιές, οργώθηκαν σε πεζούλες (**ζαγάδια**) – με απλά λόγια πέτρινες μάντρες, που με την τεχνική της ξερολιθιάς, συγκράτησαν το εύφορο χώμα σε αλλεπάλληλα επίπεδα – και οι καλλιεργητές έπιασαν δουλειά. Περνώντας μέσα από το χωριό τώρα, παρατηρούμε πάνω αλλά κυρίως κάτω από τη δημοσιά μικρά και μεγαλύτερα ζαγάδια – κάποια από αυτά έχουν αρχίσει να φυτεύονται πάλι! Και επειδή είμαστε πολλοί και δε χωράμε συνεχίζουμε για το γήπεδο και τα παγκάκια να βρούμε άλλα να στείρουμε. Απέναντί μας οι **Σεσωμάδες**, τα χωράφια της Χόμορης. Πάνε 2-3 δεκαετίες τώρα που στην μάχη με το δάσος φαίνεται να λυγίζουν και να χάνουν το ζωογόνο έδαφος από τα δέντρα και τις πουρνάρες. Να όμως που στο αλώνι στην μέση κάτι αρχίζει να διακρίνεται πάλι! Σε κάθε περίπτωση και επειδή έπιασε μπουρίνι ας γυρίσουμε στο σχολείο να συνεχίσουμε με τη θεωρία – η πρακτική εκπαίδευση θα γίνει μόλις στεγνώσει το χορτάρι.

Η συλλογική μνήμη του τόπου μας είναι πρακτικά το σύνολο της άυλης πολιτισμικής κληρονομιάς και των υλικών αγαθών που εξυπηρέτησαν (και εξυπηρετούν) τις ανάγκες του βίου. Πρώτα στη σκέψη μας έρχονται τα συλλογικά δρώμενα αλλοτινών εποχών, όπως τα γλέντια και τα πανηγύρια. Από κοντά οι γάμοι, τα βαφτίσια αλλά και οι τελετές αποχωρισμού. Πρέπει όμως να σκεφτούμε και τα εξίσου, αν όχι περισσότερο σημαντικά λιθαράκια της συλλογικής μνήμης, τις συνήθειες της καθημερινής ζωής. Από το μαγείρεμα, τη δουλειά στο χωράφι και τη ζώα, το μεσημεριανό τραπέζι, τις κοινωνικές επαφές στο καφενείο και την ταβέρνα, τον εκκλησιασμό και τις κυριακάτικες κουβέντες, κάθε δραστηριότητα οριοθέτησε τον χώρο της στο λεξικό της παράδοσης.

Εύλογα προκύπτει το συμπέρασμα ότι κάθε τόπος έχει τη δική του συλλογική μνήμη και οφείλει να τη διαφυλάξει ως πολύτιμο θησαυρό, όχι κλειδωμένο σε βαριά σεντούκια, αλλά ως κοινωνικό αγαθό εν αφθονία. Η επιστήμη της λαογραφίας έχει αναλάβει να μελετήσει ενδελεχώς και να διασώσει τις παραδόσεις των Ελλήνων σε κάθε γεωγραφικό διαμέρισμα και τα έθιμα των προγόνων μας έχουν διασωθεί στα βιβλία και το διαδίκτυο. Στη ψηφιακή εποχή η πρόσβαση σε ειδικές πληροφορίες που μας αφορούν, όπως πραγματικά γεγονότα του παλιού καιρού, αφηγήσεις και παραμύθια γερόντων, δοκίμια και μελέτες περί κοινωνιολογικών θεμάτων και τελετών είναι εντυπωσιακά εύκολη και συνεχώς ανανεώνεται. Οι σύγχρονες ευκολίες όμως δεν πρέπει να μας εφησυχάζουν, κυκλοφορούν ακόμα κομμάτια προφορικής παράδοσης που δεν έχουν καταγραφεί. Αναζητήστε τα και καλλιεργήστε τα. Υπάρχουν ακόμα μισογκρεμισμένα ερείπια στα βουνά και στους λόγγους, που έχουν τα δικά τους χρονογραφήματα, έτοιμα να συνδυαστούν με τα μέχρι τώρα γνωστά και να ολοκληρώσουν τα παζλ του παρελθόντος.

Κάτι ακόμα πριν κατέβουμε στην ταβέρνα και την πλατεία. Αφού έχουμε “μολυνθεί” πια με το μικρόβιο της αμφισβήτησης των πάντων, στην εποχή που το εύλογο και το κανονικό ελέγχονται και επαναδιατυπώνονται, ας σταθούμε μια στιγμή να δώσουμε την απάντηση στο γιατί. Γιατί να καλλιεργήσουμε τη συλλογική μνήμη. Γιατί να σπάσουμε το κεφάλι μας να θυμηθούμε τα χομορίτικα παρατσούκλια και να ματώσουμε τα γόνατά μας στο μονοπάτι για τον **Αρδίνη**. Γιατί να κρατήσουμε ζωντανή την “εφημεριδούλα” μας και να τη στείλουμε στην άλλη μεριά του Ατλαντικού. Γιατί να τιμήσουμε τους ευεργέτες της Χόμορης και να αναφερόμαστε ξανά και ξανά σε αυτούς που έζησαν πριν από εμάς. Γιατί να κατεβαίνουμε στην Ομόνοια κάθε χρόνο και να κόβουμε πρωτοχρονιάτικες πίτες ακούγοντας τα “ίδια”. Γιατί απλά να μην αράξουμε στην πλατεία με το κινητό στο χέρι τώρα που έχουμε χρόνο και σήμα και μια βδομάδα να ξεφύγουμε από την καθημερινή μας ρουτίνα. Ελπίζω όσοι μαζευτήκαμε απόψε εδώ να έχουμε την ίδια άποψη. Γιατί αν κάνουμε το τελευταίο από τα παραπάνω, αν ομογενοποιηθούμε χωρίς αντίσταση και αν σιωπηλά ακολουθήσουμε την πεπατημένη, θα γίνουμε μαριονέτες των συμφερόντων των λίγων ισχυρών του πλανήτη. Οι δυστοπικές κοινωνίες των “φανταστικών” μυθιστορημάτων του προηγούμενου αιώνα δεν αφορούν πια στις επανεκδόσεις των βιβλίων τους αλλά είναι καθημερινότητα σε μεγάλο μέρος του κόσμου μας (ενδεικτικά αναφέρω : Θαυμαστός Καινούργιος Κόσμος του Aldous Huxley - 1932, Ο Άρχοντας των Μυγών του William Golding – 1954 και Μην με αφήσετε **ΠΟΤΕ** του Καζούο Ισιγκούρο – 2005). Εκεί που λησμονιέται το ατομικό παρελθόν και επιβάλλεται το κοινό παρόν και μέλλον, παύει και η έννοια της ατομικής βούλησης. Η καλλιέργεια της συλλογικής μνήμης από την άλλη, ως διαρκής, επίπονη και χρονοβόρα προσπάθεια, δύναται να μας εξυψώσει πνευματικά, να μας διαφοροποιήσει από την κοινωνία των μαζών και να μας χαρίσει δυνατές συγκινήσεις. Θωρακίζει και διαμορφώνει ισχυρές προσωπικότητες και ηγετικές, σίγουρες φυσιογνωμίες. Ακόμα πιο σημαντικό, η συλλογική μνήμη είναι η απάντησή στην ερήμωση των χωριών μας και η έσχατη προσπάθεια να μεταφερθεί η παράδοση στις επόμενες γενεές.

Το τελευταίο θέμα για απόψε, καθώς αργήσαμε, θα το συζητήσουμε αφού παραγγείλουμε γιατί ο κόσμος σήμερα είναι πολύς στο χωριό και οι φίλοι μας από τα γύρω χωριά έχουν ήδη πάρει θέση στο τραπέζι. Εξάλλου είναι ένα θέμα που μας αφορά όλους, που επιδέχεται ατομικές αλλά και συλλογικές προτάσεις – είναι το πώς θα καλλιεργήσουμε τη συλλογική μνήμη. Δηλαδή πώς και με ποια μέσα θα φροντίσουμε αυτά που μάθαμε και βιώσαμε να κρατηθούν ζωντανά και να συγκινούν και τους επόμενους. Όπως είδαμε στο σχολείο, κύρια προτεραιότητα μας είναι να γνωρίζουμε την παράδοσή μας. Κατόπιν οφείλουμε να την αναπαράγουμε και να την μοιραζόμαστε. Το μοίρασμα αφορά τον οριζόντιο άξονα, να μαθαίνουμε ο ένας από τον άλλον, αλλά κυρίως τον κάθετο άξονα – να καλλιεργούμε την αγάπη για τον τόπο μας από τους μεγαλύτερους στους μικρότερους. Όμως κάπου εδώ το απομινό θέμα συζήτησης θα κλείσει απότομα και όλοι μαζί θα αφεθούμε στις αυθεντικές χωριάτικες γεύσεις, το καλό κρασί την μουσική και το καλαμπούρι. Γιατί η καλλιέργεια της συλλογικής μνήμης στην πράξη δε θέλει διδαχές και προγραμματισμούς. Είναι απλά μια σπίθα που αν ανάψει στην καρδιά και το μυαλό μας γίνεται φλόγα και πάθος που κρατάει άσβεστο κάθε φορά που σκεφτόμαστε τον τόπο μας και δίνει πνοή δημιουργού στα χέρια μας. Ανεβείτε στο χωριό όσο συχνότερα μπορείτε, καθίστε ακόμα και μία μέρα παραπάνω, επενδύστε στο σπίτι σας, φέρτε την παρέα σας και αφεθείτε στην ηρεμία του τοπίου. Πάρτε τις παλιές στράτες, αγναντέψτε τις ραχούλες, καθαρίστε τις βρύσες, μαγειρέψτε παραδοσιακά και βάλτε τον “σατανά” στο αθόρυβο. Ίσως τότε ακούσετε το κελιάδισμα των πουλιών, τη ροή των ρεμάτων και το χτύπημα του γείτονα στην πόρτα σας. Αν αισθανθείτε μοναξιά, μη ξεχνάτε ότι το χωριό εκτός των άλλων διαθέτει και δραστήριο Πολιτιστικό Σύλλογο, για να σας βοηθήσει άλλα και να τον βοηθήσετε να πραγματωθούν τα όνειρά μας.

Και αν φέτος το καλοκαίρι σταθείτε σε καμιά παρέα με όρεξη, και αν τα θέματα νιώθετε να τελεύουν, μη διστάσετε να αφηγηθείτε το δικό σας ή το δικό μου παραμύθι – ίσως κάποτε γίνουν και αυτά κομμάτια της συλλογικής μας μνήμης! Στην υγειά σας!

Cultivating Collective Memory

By Bill Theofanis

A rugged, ash-brown wolf once wandered into our village at dusk. It was the heart of winter, and most of the houses stood shut and sealed. A fine snow and mist had been falling since early noon, and the whole land to the river lay under a hand's breadth of white. The wolf's four-toed paws pressed dimples into the snow. He hurried across the road above the football field and, like a ghost, slipped into the empty square. From the **Great Spring** came a faint splash. A young winter fairy was quenching her thirst at the far basin, lifting her snow-white palm to her lips. The wolf, dazzled by her beauty yet driven by hunger, lunged to devour her. With a sudden flick of her silken wings, the fairy darted toward the monastery of **Panagia Kavadiótissa**. But the wolf, starving yet strong, managed to seize her by the leg and tore it off. Lame and sobbing, the fairy cursed the villagers who had abandoned their homes for the cities, leaving everything deserted and allowing wild beasts to roam freely. From that night on, every chair in the square — old or new — began to break. One leg would be fixed, and two more would wobble. Homori became known as the village of the crippled chairs. And to this day, its people search for a way to appease the fairy and lift her curse.

If you don't remember the Homori legend above, don't worry. Don't ask the elders, and don't go searching through old issues of *Antilaloi*. I wrote that little tale myself, “on the fly,” and it is nothing more than a brief personal creation. It has no historical or social footprint, and it does not belong to the collective memory of our village. So, to avoid confusion, let's head up to the Cultural Center — the old school — sit at the desks, and talk things through calmly.

Collective memory, in sociological terms, refers to the shared experiences of groups of people who lived them either in the same time and place or across different periods. If you look at the article “Children Write – The village through their eyes” in this issue of our newspaper, you'll see that three of them — still little primary-school kids — say they want to dive into the river again and again. Swimming in the river, between two stones, under the plane trees and the old bridges, is our summer escape on hot afternoons; it is our teenage mischief; it

Συνέχεια στη σελίδα 10
Continued on page 10

is the “secret spot” we proudly show our friends; it is the fishing triumphs of our grandfathers; it is even the “apple of discord” between neighboring villages. These simple words — a *swim in the river* — when spoken together, suddenly and almost magically make you hear the **Kotsalos** flowing in your ears and cooling your feet. And this flow, which has had literal continuity through time, anchors the river swim metaphorically in the collective memory of the people of Homori — and beyond.

But let’s leave the fairy tales and the theory on the school’s blackboard for a moment and step outside to pick up our tools — old and new — while the weather still holds and before night falls. In this article, we will *cultivate* the idea of collective memory. Cultivation, in practice, means tending a piece of land with all the necessary means so that it may bear fruit. In the wild, barren soil of mountainous **Nafpaktia — the Kravara — Homori** was the exception. Its mild winters, ideal altitude and orientation, and abundant running water created the right conditions for cultivation. So the foothills of the mountains, wherever the slopes were gentle, were plowed into terraces (**zagadia**) — stone walls built with dry-stone masonry that held the fertile soil in successive levels — and the farmers got to work. Walking through the village today, we notice small and larger terraces above and especially below the main road — some of them even being planted again! And since we are many and space is tight, we continue toward the football field and the benches to find more land to sow. Across from us lie the **Sesomades**, the fields of Homori. For two or three decades now, in their struggle with the forest, they seem to be giving way, losing their life-giving soil to trees and brush. And yet, look — in the threshing floor at the center, something is beginning to reappear! But since a sudden squall has caught us, let’s return to the school and continue with the theory — the practical lesson will take place once the grass dries.

The collective memory of our land is, in essence, the sum of its intangible cultural heritage and the material goods that once served — and still serve — the needs of daily life. What first comes to mind are the communal events of earlier times: the feasts and festivals. Close behind come weddings, baptisms, and the ceremonies of farewell. But we must also consider the equally, if not more, important building blocks of collective memory: the habits of everyday life. From cooking, working the fields and tending animals, to the midday meal, the social encounters at the café or the taverna, churchgoing, and the Sunday conversations — each activity carved out its own place in the dictionary of tradition. It naturally follows that every place has its own collective memory and must safeguard it as a precious treasure — not locked away in heavy chests, but shared freely as a social good. Folklore studies have taken on the task of thoroughly examining and preserving Greek traditions in every region, and the customs of our ancestors have been recorded in books and online. In the digital age, access to information that concerns us — old true stories, elders’ tales and fairy tales, essays and studies on social customs and rituals — is impressively easy and constantly expanding. Yet these modern conveniences should not make us complacent; pieces of oral tradition still circulate that have never been recorded. Seek them out and cultivate them! There are still half-collapsed ruins in the mountains and the thickets, each with its own chronicle, ready to be combined with what we already know and complete the puzzles of the past.

One more thing before we head down to the taverna and the square. Now that we’ve been “infected” with the microbe of questioning everything — in an era when the reasonable and the normal are constantly examined and redefined — let us pause for a moment to answer the why. Why cultivate collective memory? Why rack our brains to remember the old Homori nicknames or scrape our knees on the path to **Ardinis**? Why keep our little newspaper alive and send it across the Atlantic? Why honor the benefactors of Homori and speak again and again of those who lived before us? Why gather in **Omonoia** square every year to cut New Year’s pies and hear the “same old things”? Why not simply lounge in the square with a phone in hand now that we have time, signal, and a whole week to escape our routine? I hope everyone gathered here tonight shares the same view. Because if we choose the last option — if we homogenize ourselves without resistance and silently follow the beaten path — we will become puppets of the interests of the few powerful on this planet. The dystopian societies of the “imaginary” novels of the last century are no longer confined to reprints; they are everyday reality in much of our world. Where the unique past is forgotten and a uniform present is imposed, the very notion of human will disappears. Cultivating collective memory, on the other hand — as a continuous, demanding, time-consuming effort — can elevate us spiritually, distinguish us from the society of the masses, and offer us powerful emotions. It strengthens and shapes resilient personalities and confident, capable figures. Even more importantly, collective memory is our answer to the abandonment of our villages and the last effort to pass tradition on to the next generations.

The final topic for tonight — since it’s getting late — we’ll discuss after we order, because the village is full today and our friends from the neighboring villages have already taken their seats at the table. After all, it’s a topic that concerns us all, one that invites both individual and collective ideas: how we will cultivate collective memory. In other words, how and with what means we will ensure that what we have learned and lived remains alive and continues to move those who come after us. As we saw back at the school, our first priority is to *know* our tradition. Then we must *reproduce* it and *share* it. Sharing happens along the horizontal axis — learning from one another — but above all along the vertical axis: nurturing love for our homeland from the older to the younger. But at this point, tonight’s discussion will come to an abrupt close, and we will all surrender to the authentic village flavors, the good wine, the music, and the laughter. Because cultivating collective memory in practice does not require lectures or planning. It is simply a spark that, once lit in our heart and mind, becomes a flame and a passion that burns steadily whenever we think of our village and breathes creative life into our hands. Come up to the village as often as you can, stay even one day longer, invest in your home, bring your friends, and surrender to the calm of the landscape. Walk the old paths, gaze at the ridges, clear the springs, cook traditional dishes, and put the “little devil” — your phone — on silent. Perhaps then you will hear the birdsong, the flow of the streams, and the knock of a neighbor at your door. And if you feel lonely, remember that the village also has an active Cultural Association — to help you, and for you to help it, so that our dreams may come true!

And if this summer you find yourself in a lively company, and the topics begin to run out, don’t hesitate to tell your own story — or mine. Perhaps one day these too will become part of our collective memory. Cheers!

ΧΟΜΟΡΙΤΕΣ ΣΤΗΝ ΠΕΝΤΕΛΗ 2026

Πάρνηθα, Ψητός και Πεντέλη : τα παρεξηγημένα βουνά της Αττικής που “μπολιάζονται” από τα κακά της Αθήνας. Είναι όμως έτσι ; Σε καμία περίπτωση! Την **Κυριακή 10 Μαΐου**, με ανοιξιάτικο υπέροχο καιρό, ο Πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού μας αποφάσισε να εξερευνήσει τις ομορφιές της βορινής πλευράς της Πεντέλης. Έτσι περίπου 20 φίλοι συναντηθήκαμε στη **Δροσιά** και ξεκινήσαμε για το καταπράσινο βουνό. Η διάθεση κρατήθηκε ψηλά, τα πειράγματα δεν έλειψαν ενώ μάθαμε και λίγα πράγματα για αυτά που είδαμε.

Αρχικά ανηφορίσαμε από το καλογραμμένο μονοπάτι προς τα τρία ξωκκλήσια (**Προφήτης Ηλίας, Άγιος Νικήτας και Άγιος Λουκάς**). Εν συνέχεια και με ομαλότερη κλίση συνεχίσαμε για το υπαίθριο **Μουσείο Λατομικής Τέχνης “Αλούλα”**, ένα εγκαταλελειμμένο λατομείο μαρμάρου στο οποίο κάναμε χαλαρή στάση για ξενάγηση, κουβέντα και κεράσματα. Σειρά είχε η “**κατρακύλα**”, λιθόχτιστος πέτρινος σχηματισμός κατά μήκος της πλαγιάς του βουνού που χρησίμευε για την μεταφορά του μαρμάρου από τα ψηλότερα μέρη του βουνού. Τελευταίο αξιοθέατο ο παλιός **Σιδηροδρομικός Σταθμός του Διονύσου** που ανήκε στη γραμμή Αθηνών – Λαυρίου και έπαψε να λειτουργεί το 1938. Επιστρέψαμε στα αμάξια περπατώντας άλλα 2 χιλιόμετρα ανάμεσα στα σπίτια και τα πεύκα της περιοχής με την κορυφή της **Πεντέλης – Πυργάρι** 1109μ. - να μας γνέφει από ψηλά. Σκέφτομαι, πως στην εποχή των films, δύο 36άρια δεν θα έφταναν για τους επίδοξους φωτογράφους να καλύψουν τις στιγμές που περάσαμε και τα αξιοθέατα που αντικρίσαμε. Σε κάθε περίπτωση, με ή χωρίς φωτογραφίες, η επαφή με τη φύση είναι όχι μόνο θεραπευτική, αλλά μπορεί να προλάβει τις ασθένειες της ψυχής και του σώματος. Ραντεβού του χρόνου στα βουνά της Αττικής!

CHOMORITES ON MOUNT PENTELE – 2026

Parnitha, Hymettus, Penteli — the three mountains of Attica that often get unfairly blamed as being “bland and close to Athens”. But is that really so? Absolutely not!

On **Sunday, May 10th**, under glorious spring sunshine, our village’s Cultural Association set out to explore the hidden charms of Penteli’s northern side. So, about 20 friends gathered in Drosia, full of enthusiasm, and off we went toward the mountain’s green slopes. Spirits stayed high, the teasing never stopped, and along the way we even picked up a few facts about what we were seeing.

We began by climbing the well-marked trail leading to the three little chapels — **Prophet Ilias, Saint Nikitas, and Saint Loukas**. Then, with a gentler incline, we continued toward the **open-air Quarrying Art Museum “Aloula”**, an abandoned marble quarry where we paused for a relaxed tour, conversation, and of course... treats.

Next came the “**katrakyla**,” a long stone-built chute running down the mountainside, once used to slide marble blocks from the higher peaks. And for our final stop, the old **Dionysos Railway Station** — once part of the Athens–Lavrio line, which ceased operation back in 1938. We made our way back to the cars with a pleasant two-kilometer walk through the neighborhood’s homes and pine trees, while **Penteli’s** summit — **Pyrgari**, at 1109 meters — watched over us from above.

I couldn’t help thinking that in the days of film cameras, even two rolls of 36 shots wouldn’t have been enough for our eager photographers to capture all the moments and sights we enjoyed. But whether we have photos or not, time spent in nature is not just refreshing — it’s healing. It keeps both soul and body in good working order.

Until next year — see you again on the mountains of Attica!

Το Πάσχα μου στο χωριό ως παιδί

γράφει η Μαρία Ζούμπα

τους χωρούσε όλους. Ίσως αυτό να ήταν το πιο μεγάλο θαύμα εκείνων των ημερών : πως ήμαστε όλοι αγαπημένοι και ενωμένοι! Το αληθινό νόημα του Πάσχα δεν ήταν μόνο η γιορτή αλλά και η προσμονή της επόμενης φοράς. Εκείνης της στιγμής που θα βρεθούμε πάλι μαζί, με τις ίδιες ζεστές ματιές και τα ίδια χαμόγελα.!!!

My Easter in the Village as a Child

By Maria Zoumpa

Easter in the village has stayed with me since I was little — a memory that never fades. We waited for the schools to close so we could run back to our grandparents, to the people of the village, to our friends. There, Easter didn't just arrive; you could feel it settling into every corner, coming alive through the traditions that shaped it.

When we reached the house, our grandparents were always outside, either in the yard or on the road, waiting for us with open arms. And just like that, Holy Week began — with fasting, with church every afternoon, all of us together, young and old, from start to finish. The days were full of smells and images: the Easter cookies we made with grandma, the eggs we dyed so carefully, the Epitaphios we decorated with quiet reverence.

Holy Saturday had its own kind of magic. We put on our best clothes, held our candles, and walked to church for the Resurrection, our hearts beating with joy and anticipation.

But what I remember most vividly is Easter Sunday — the celebration in Kato Mahalas, our neighborhood. Early in the morning, the grandparents and parents gathered at the threshing floor, lining up the spit — roasted lambs one next to the other. Slowly, the whole neighborhood became one big company, one family. We ate together, shared everything, and the celebration lasted until late in the afternoon. As the hours passed, the joy grew louder — voices, songs, and laughter echoing through the village like a call no one could resist.

People from every corner of the village heard the sounds, left their homes, and made their way down to Kato Mahalas to join us. And then the celebration grew even bigger, turning into one warm embrace that welcomed everyone. Maybe that was the real miracle of those days: that we were all united, all close to one another. The true meaning of Easter wasn't just the feast — it was the feeling of waiting for the next time. The moment we would all meet again, with the same warm eyes and the same familiar smiles.

Η Χόμορη αλλάζει, η ιστορία μας μένει ζωντανή – Γράφουμε όλοι μαζί την ιστορία των σπιτιών

Με μεγάλη χαρά και συγκίνηση καλωσορίζουμε στο «σπίτι της», στο **Λαογραφικό Μουσείο Χόμορης**, τη νέα μακέτα του χωριού μας! Ένα σπουδαίο έργο που παντρεύει την ιστορική

διαδρομή του τόπου μας με τη σύγχρονη ψηφιακή πραγματικότητα. Δίπλα ακριβώς, η **Δανειστική Βιβλιοθήκη** μας ανοίγει τις πόρτες της, προσφέροντας σε κάθε συγχωριανό και επισκέπτη έναν πλούσιο χώρο γνώσης και αναζήτησης. Γίνε κι εσύ μέρος αυτής της μεγάλης προσπάθειας! Θέλουμε η μακέτα και η ιστορία του χωριού μας να περιλαμβάνουν τις αναμνήσεις όλων των Χομοριτών.

Προτρέπουμε κάθε συγχωριανό να μας στείλει ένα κείμενο με την ιστορία του δικού του σπιτιού (πότε χτίστηκε, ποιοι έζησαν εκεί, παλιές οικογενειακές ιστορίες και φωτογραφίες). Όλα τα κείμενα θα συνδεθούν ψηφιακά με τη μακέτα και θα αναρτηθούν στην επίσημη ιστοσελίδα του Συλλόγου μας (www.homori.com), δημιουργώντας έναν ζωντανό, ψηφιακό χάρτη των αναμνήσεών μας!

Στείλτε μας την ιστορία του σπιτιού σας: Με μήνυμα στη σελίδα μας στο Facebook, στο email του Συλλόγου: info@homori.com Η ιστορία, η τεχνολογία και οι ρίζες μας συναντιούνται στην καρδιά της Χόμορης. Ας δείξουμε όλοι την αγάπη για το χωριό μας, γιατί δεν περισσεύει κανείς! Σας περιμένουμε!

Chomori is evolving, our history stays alive – Let's write the history of our homes together!

With great joy and emotion, we welcome the new 3D model of our village to its "home" at the **Folklore Museum of Chomori**! This exceptional project beautifully bridges our village's rich history with today's digital reality. Right next to it, our **Lending Library** opens its doors, offering every villager and visitor a wonderful space for knowledge and research. Be a part of this great effort! We want the 3D model and our village's history to include the memories of all Chomorites.

We encourage every fellow villager to send us a text with the history of their own family home (when it was built, who lived there, old family stories, and photos). All stories will be digitally linked to the 3D model and published on the Association's official website (homori.com), creating a living, digital map of our shared memories!

Send us your home's story: Via direct message to our Facebook page, to the Association's email: info@homori.com Our history, technology, and roots meet in the heart of Chomori. Let's show our love for our village together, because everyone counts! We look forward to your stories!

Χαρμόσινα Μηνύματα από την Ομογένεια, μεγάλη χαρά για τον Σύλλογό μας! "Wonderful news from the diaspora, a moment of great joy for our Syllogos!"

Του Επαμεινώνδα Πατούχα

Με μεγάλη χαρά, η οικογένειά μας στην ευρύτερη περιοχή του **Coatesville** μοιράζεται μερικά ευχάριστα οικογενειακά νέα που αφορούν τα εγγόνια μας. Μέσα σε διάστημα μόλις πέντε μηνών, τέσσερα από τα αγαπημένα μας παιδιά αρραβωνιάστηκαν και ετοιμάζονται να ενωθούν με τα δεσμά του γάμου! Είμαστε βαθύτατα ευτυχισμένοι για αυτά τα νέα ζευγάρια, τα οποία είναι ήδη καταξιωμένα στους επαγγελματικούς και επιχειρηματικούς τους τομείς. Γνωρίζουμε καλά τους μελλοντικούς συζύγους των εγγονιών μας και τους υποδεχόμαστε με μεγάλη χαρά και αγάπη στις οικογένειές μας.

- Δεκέμβριος: Ο **Erik Schmidt** (εγγονός μου, γιος της **Dina** και του **Matthew**) αρραβωνιάστηκε τη **Madi (Madeline) Burns**.
- Ιανουάριος: Ο **Jimmy Bartholomew** (εγγονός της **Ita**, γιος της **Vicky** και του **John**) αρραβωνιάστηκε την **Talia Seidenfeld**.
- Αρχές Μαΐου: Η **Rebecca Schmidt** (εγγονή μου, κόρη της **Dina** και του **Matthew**) αρραβωνιάστηκε τον **Enzo Trombino**.
- Τέλη Μαΐου: Ο **Jack Zaferes** (εγγονός της **Ita**, γιος του **Nick** και της **Carissa**) αρραβωνιάστηκε την **Barbaraluz Orlanda Welsh**.

"Να σας ζήσουν, να είναι πάντα γερά και ευτυχισμένα" - **K A L A S T E F A N A** - "Wishing you all health and happiness, and a beautiful wedding for your grandchildren!"

Erik & Madi (Madeline)

Jimmy & Talia

Pappou Peter & Giagia Ita

Rebecca & Enzo

Jack & Barbaraluz

By Peter Patukas

We in the greater **Coatesville** area are delighted to share some happy family news about our grandchildren. Remarkably, within just the past five months, four of our young people have become engaged to be married! We are overjoyed for these young couples, all of whom are well established in their professions and businesses. We know their fiancés and fiancées well and are very happy to welcome them into our families.

- First, in December, **Erik Schmidt** (my grandson, son of **Dina** and **Matthew**) became engaged to **Madi (Madeline) Burns**.
- Second, in January, **Jimmy Bartholomew** (**Ita's** grandson, son of **Vicky** and **John**) became engaged to **Talia Seidenfeld**.
- Third, in early May, **Rebecca Schmidt** (my granddaughter, daughter of **Dina** and **Matthew**) became engaged to **Enzo Trombino**.
- Fourth, later in May, **Jack Zaferes** (**Ita's** grandson, son of **Nick** and **Carissa**) became engaged to **Barbaraluz Orlanda Welsh**.

Avra Estiatorio Expands to Boston

By Peter Patukas

BOSTON – The chic Greek restaurant well known and loved by New Yorkers, **Avra Estiatorio** is set to expand to Massachusetts this Spring.

Avra Estiatorio is a dining establishment from The Avra Group that is currently spread across seven parts of the U.S. and is inspired by the seaside tavernas of Greece.

According to the Group's website, it is most known for serving "unadulterated cuisine where olive oil and sea salt, pristine seafood and vegetables are the stars." Many of its recipes hail from the restaurant's founders and have been passed on from generation to generation. Most recently, The **Avra Group** announced the opening of their latest expansion, to Boston, which will mark their eighth location in the U.S., following their Dallas, Miami, Beverly Hills, and several New York locations.

One of the co-founders of Avra Estiatorio, Nick Tsoulos, who opened his very first

restaurant back in 2000 in on East 48th Street in Midtown East alongside his business partners Nick Pashalis, and Marc Packer, shared in a press release to Masslive.com that he was thrilled to "introduce the same warm Greek hospitality and exceptional Mediterranean seafood that have defined Avra for decades to the Boston community."

"Boston has long been a city we've admired, and we're excited to finally share our tradition and energy in the heart of Back Bay," Tsoulos shared in the press release.

The new Avra Estiatorio in Massachusetts is expected to open at 400 Newbury Street on the second floor of the mixed-use Lyrik Back Bay development, and seat up to 250 guests in its dining room, bar, and private dining areas.

It will also feature floor-to-ceiling windows, a salt wall installation, olive trees, and Greek amphoras, giving the restaurant a Grecian touch. This new restaurant will also have an outdoor dining area.

As reported by Masslive.com, the menu is set to focus on dishes that are inspired by Nafpatkos, where one of the co-founders, **Nick Tsoulos**, is from in Greece.

It will offer plenty of fresh seafood items including branzino, black sea bass, fargri, and lithrini, as well as other popular menu items offered at other Avra Estiatorios, including their thinly sliced zucchini and eggplant chips and their Chilean Seabass Souvlaki which is served with a roasted red pepper sauce. There will also be desserts, including olive oil and walnut cakes, baklava, and custard, which are all made in-house daily.

To find out more about the new Avra location, visit www.theavragroup.com.

<https://www.thenationalherald.com/>

Ελληνική «Αύρα» στη Βοστώνη

Του Επαμεινώνδα Πατούχα

ΒΟΣΤΩΝΗ – Το κομψό ελληνικό εστιατόριο **Avra Estiatorio**, ιδιαίτερα γνωστό και αγαπητό στους Νεοϋορκέζους, ετοιμάζεται να επεκταθεί στη Μασαχουσέτη αυτή την Άνοιξη.

Το Avra Estiatorio είναι ένα εστιατόριο του ομίλου The Avra Group, ο οποίος αυτή τη στιγμή διαθέτει επτά σημεία παρουσίας στις ΗΠΑ, με πηγή έμπνευσης τις παραθαλάσσιες ταβέρνες της Ελλάδας. Σύμφωνα με την ιστοσελίδα του ομίλου, το εστιατόριο είναι κυρίως γνωστό για την «ανόθευτη κουζίνα του, όπου το ελαιόλαδο, το θαλασσινό αλάτι, τα ολόφρεσκα θαλασσινά και τα λαχανικά έχουν τον πρωταγωνιστικό ρόλο». Πολλές από τις συνταγές του προέρχονται από τους ιδρυτές του εστιατορίου και έχουν μεταφερθεί από γενιά σε γενιά.

Πρόσφατα, ο όμιλος **Avra Group** ανακοίνωσε το άνοιγμα του νέου του παραρτήματος στη Βοστώνη, το οποίο θα αποτελέσει την όγδοη τοποθεσία του στις ΗΠΑ, μετά το Ντάλας, το Μαϊάμι, το Μπέμπερλι Χιλς και αρκετά σημεία στη Νέα Υόρκη. Ένας από τους συνιδρυτές του Avra Estiatorio, ο Νίκος

Τσούλος —ο οποίος άνοιξε το πρώτο του εστιατόριο το 2000 στην East 48th Street στο Midtown East μαζί με τους συνεταιίρους του Νίκο Πασχάλη και Marc Packer— δήλωσε σε

δελτίο τύπου στο Masslive.com ενθουσιασμένος που θα «μεταφέρει την ίδια ζεστή ελληνική φιλοξενία και τα εξαιρετικά μεσογειακά θαλασσινά, που καθόρισαν το Avra για δεκαετίες, στην κοινότητα της Βοστώνης». «Η Βοστώνη είναι εδώ και καιρό μια πόλη που θαυμάζουμε και είμαστε ενθουσιασμένοι που θα μοιραστούμε επιτέλους την παράδοση και την ενέργειά μας στην καρδιά του Back Bay», ανέφερε ο κ. Τσούλος. Το νέο Avra Estiatorio στη Μασαχουσέτη αναμένεται να λειτουργήσει στην οδό Newbury 400, στον

δεύτερο όροφο του συγκροτήματος μικτής χρήσης Lyrik Back Bay, με χωρητικότητα έως και 250 ατόμων στην κύρια σάλα, το μπαρ και τους ιδιωτικούς χώρους εστίασης. Ο χώρος θα διαθέτει επίσης τζαμαρίες από το δάπεδο μέχρι την οροφή, μια εγκατάσταση με τοίχο από αλάτι, ελαιόδεντρα και ελληνικούς αμφορείς, προσδίδοντας μια ελληνική αύρα στο εστιατόριο. Το νέο κατάστημα θα διαθέτει επιπλέον εξωτερικό χώρο εστίασης.

Όπως αναφέρει το Masslive.com, το μενού αναμένεται να επικεντρωθεί σε πιάτα εμπνευσμένα από τη Ναύπακτο, τον τόπο καταγωγής ενός εκ των συνιδρυτών, του **Νίκου Τσούλου**. Θα προσφέρει μεγάλη ποικιλία από φρέσκα θαλασσινά, όπως λαβράκι, μαύρο μπακαλιάρο (black sea bass), φαγκρί και λιθρίνι, καθώς και άλλα δημοφιλή πιάτα των Avra Estiatorios, όπως τις λεπποκομμένες τηγανητές κολοκυθάκια και μελιτζάνες, αλλά και το σουβλάκι από λαβράκι Χιλής (Chilean Seabass Souvlaki) που σερβίρεται με σάλτσα ψητής κόκκινης πιπεριάς. Δεν θα λείπουν τα επιδόρπια, όπως κέικ ελαιολάδου και καρυδόπιτα, μπακλαβάς και κρέμα, τα οποία παρασκευάζονται καθημερινά στο κατάστημα. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τη νέα τοποθεσία του Avra, επισκεφθείτε την ιστοσελίδα www.theavragroup.com.

